ΑΓΩΝΑΣ

"Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως" (Α' Τιμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 174 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2011

Διαβάστε
όσα δεν γράφουν...

- Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ σελ 2
- ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΟ; σελ 3
- ΦΟΒΕΡΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΓΙΑ BILDBERG σελ 4
- ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΠΟΥ ΔΑΝΕΙΖΟΥΝ ΜΕ ΤΟΚΟ σελ. 6
- ΑΦΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ σελ 7
- ΜΗΠΩΣ... ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΟΥΝ ΔΡΑΣΗ; σελ. 8

Ο Λαμπαδάριος ΓΡΑΦΕΙ ΨΑΛΤΙΚΑ
ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΠΟΛΛΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΗΝΥΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ σελ 8

ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ
ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ – ΕΛΛΑΔΑ (ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ)

«Τα άγρια μέτρα λιτότητας θα συναντήσουν αντίσταση και θα τελειώσουν άσχημα στην Ελλάδα. Τα οικονομικά μέτρα που πήραν θα πυροδοτήσουν κοινωνική αναταραχή, όπως αυτή που... αντιμετώπισε η χώρα μας την περασμένη δεκαετία». «Οι συνταγές που επιβάλλονται στην Ελλάδα είναι ταυτόσημες με αυτές που εφαρμόστηκαν στη χώρα μου το 2001». Αυτά δήλωσε, προ μηνός, η Πρόεδρος της Αργεντινής Christina Fernandez De Kirckner για τα εξοντωτικά οικονομικά μέτρα λιτότητας που δέχθηκε η Ελληνική Κυβέρνηση και επέβαλε στο λαό.

συνέχεια στη σελίδα 6

«ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ» ΠΟΥ ΚΡΙΝΟΥΝ ΤΙΣ ΤΥΧΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«Είναι υπερβολικό, αλλά όχι τελείως άδικο να λένε ότι η λέσχη μοχθεί για μια Παγκόσμια Κυβέρνηση. Εμείς στην Bilderberg πιστέψαμε ότι δεν πρέπει να προχωρήσουμε στο μέλλον πολεμώντας, χωρίς λόγο, ο ένας τον άλλο, σκοτώνοντας κόσμο κι οδηγώντας εκατομμύρια στην προσφυγιά. Πιστέψαμε ότι μία κοινότητα σε ολόκληρο τον κόσμο θα ήταν καλό πράγμα» (Λόρδος Χήλυ – μέλος της λέσχης).

Εκεί, στα ψηλά βουνά του Γουαϊομίγκ του Κάνσας των ΗΠΑ – άγνωστο στον πολύ κόσμο, εκτός από τους ηθοποιούς των καουμπόικων έργων – βρίσκεται το περίφημο θέρετρο Jackson Hall και το καλύτερο ξενοδοχείο – ένα από τα δέκα στον κόσμο. Για να φθάσει κανείς στην κεντρική πλατεία της μικρής αυτής πόλης πρέπει να περάσει κάτω από μια σειρά αψίδων (τέσσερις), που είναι κατασκευασμένες εξ ολοκλήρου από κέρατα ελαφιού. Το τοπίο είναι ειδυλλιακό και το προτιμούν άνθρωποι του χρήματος που θέλουν να ξεφύγουν από την καθημερινότητα, βλέποντας την άγρια φύση, κάνοντας ορειβασία ή περπατώντας στα γύρω βουνά. Εκεί φέτος – από 25-27 Αυγούστου – έγινε η "μυστική" συνάντηση μελών των κορυφαίων κεντρικών τραπεζών του κόσμου, υπό την αιγίδα της Ομοσπονδιακής Τράπεζας του Κάνσας (Kansas City Federal Reserve

συνέχεια στη σελίδα 4

«Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΑΧΩΜΑ... ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΦΟΡΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ»

Από τον Γεώργιο Ν. Ξενόφο

Είναι προφανές, ότι η εποχή μας χαρακτηρίζεται από πνευματική ανυδρία, πενία και ένδεια. Η κοινωνία ταλανίζεται και ο λαός μας υποφέρει από μια πρωτόγνωρη οικονομική κρίση. Η φύση μοιάζει να εκδικείται την αφροσύνη μας και η ξέφρενη κούρσα του καταναλωτισμού δεν έχει σταματημό. Οι άνθρωποι βρίσκονται σε απόγνωση και οι νέοι έχασαν τα ιδανικά τους. Φαίνεται

συνέχεια στη σελίδα 7

ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

(+Μητροπολίτου Φλωρίνης Αυγουστίνου Καντιώτου)

Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ἑνὸς δέ ἐστι χρεία»(Λουκ. 10,41-42)

ΣΗΜΕΡΑ, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἑορτή, ἑορτὴ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος ἑορτάζει ὄχι μόνο μιὰ φορὰ τὸ χρόνο ὅπως ἄλλοι ἅγιοι ἀλλὰ πολλὲς φορές. Καὶ οἱ ἑορτές της ὀνομάζονται θεομητορικὲς ἑορτές. Τέσσερις εἶνε οἱ σπουδαιότερες• τὰ Γενέθλια (8 Σεπτ.), τὰ Εἰσόδια (21 Νοεμ.), ὁ Εὐαγγελισμός (25 Μαρτ.), καὶ ἡ Κοίμησις (15 Αὐγ.).

συνέχεια στη σελίδα 2

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΑΣ

Αγαπητοί φίλοι, σας υποσχεθήκαμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, ότι θα δημοσιεύσουμε ολόκληρη την δικογραφία – των 15 διωκόμενων χριστιανών – σε ειδικό ένθετο προσεχώς. Η προεργασία βρίσκεται σε εξέλιξη, και επειδή, στις ήδη υπάρχουσες απόψεις και κρίσεις καθηγητών και νομικών, πρόκειται να προστεθούν και άλλες που αναμένουμε, πιθανόν να υπάρξει μικρή βραδύτητα, πριν προβούμε στη δημοσίευσή τους. Εκτός αν, αστάθμητοι παράγοντες, δώσουν άλλη λύση...

Σας γνωρίζουμε δε ότι ο δίκαιος Θεός δεν θα αργήσει να φέρει και την ημέρα που θα γελάσουν τα πικραμένα χείλη.

Ζει Κύριος ο Θεός

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΓΚΡΗΤΙΣΜΟΣ Η ΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ;

του Στυλ. Λαγουρού

Στις 28.8.2011 εόρτια επέτειο της νίκης των Γραμμομάχων στο ακριτικό χωριό Βούρμπιανη ετελέσθη Θ. Λειτουργία και επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως των ηρωϊκώς πεσόντων παλληκαριών του ελληνικού μας στρατού. Στην Θ. Λειτουργία παρέστη πλήθος λαού καθώς και ο επιχώριος Μητροπολίτης Σεβ. Δρυϊνουπόλεως και Κονίτσης κ. Ανδρέας. Ο επίσκοπος με το δυναμικό λόγο του αναφέρθηκε στην ξένη κηδεμονία υπό το δυσβάστακτο καθεστώς που επέβαλε η τρόικα, εξοντώνοντας οικονομικά τον ελληνικό λαό, στη μαζική νομιμοποίηση χιλιάδων λαθρομεταναστών με στόχο την αλλοίωση του εθνικού ιστού της χώρας μας και στην απαράδεκτη πρόθεση της κυβέρνησης να αποποινικοποιήσει τη χρήση ναρκωτικών. Στάθηκε ιδιαίτερα στην προκλητικότητα του κ. Πάγκαλου σύμφωνα με την οποία «οι στρατιωτικοί είναι αντιπαραγωγικοί» σημειώνοντας ότι «οι ήρωες του Γράμμου και του Βίτσι, που έσωσαν την Ελλάδα από το σιδηρούν παραπέτασμα, αψηφώντας γονείς, συγγενείς και φίλους, όλοι αυτοί, ήταν αντιπαραγωγικοί»; κ.λπ.

Κατά «παράδοξη» σύμπτωση δεκαπέντε σχεδόν μέρες μετά (11-9-2011), που ο «κακός» Μητροπολίτης Κονίτσης δέχθηκε καταιγισμό επικρίσεων για την ομιλία του στη Βούρπιανη, από τα «παπαγαλάκια» της γνωστής «Δημοκρατικής Χούντας», ένας άλλος επίσκοπος, ο καλός Μητροπολίτης Σύρου, αποβιβάσθηκε στην Μακρόνησο για να τελέσει «Λειτουργική επίσκεψη». Ομιλώντας στους παρευρισκομένους μεταξύ άλλων ανέφερε τα εξής: «Πραγματοποιούμε σήμερα ένα προσκύνημα σε αυτόν τον τόπο του μαρτυρίου. Αγάλλονται σήμερα οι ψυχές των Τούρκων που οδηγήθηκαν εδώ πρόσφυγες το 1912 και πολλοί από αυτούς πέθαναν, των Ποντίων που μεταφέρθηκαν το 1922 αλλά και όσων Ελλήνων εκτοπίσθηκαν, επειδή είχαν διαφορετική ιδεολογική άποψη... Προσευχηθήκαμε την ώρα της Αγίας Αναφοράς και παρακαλέσαμε το Θεό να τους αναπαύει αιώνια...». Και σωστά μεν για τους Ποντίους ορθοδόξους και τους εκτοπισμένους Ελλαδίτες, αλλά για τους άπιστους Τούρκους; Μετά από αυτά που ακούστηκαν διερωτώμεθα: Άραγε σε εσχατολογικό «χώρο» θα αγάλλονται οι ψυχές των Τούρκων γενοκτόνων; Στον «παράδεισο» των χαρεμιών με ουρί και πιλάφι με μέλι; Άραγε στην Μητρόπολη Σύρου δεν είναι γνωστό ότι στην Θ. Λειτουργία και στην Αγία Αναφορά μετέχουν οι Ορθόδοξοι; Κατά συνέπειαν μήπως και οι «Λειτουργικές Προσευχές» έχουν ενταχθεί σε αλλότριους προγραμματισμούς; Ποίων τα αυτιά θωπεύονται με τέτοιες αιφνιδιαστικές αναφορές: «Αγάλλονται σήμερα οι ψυχές των Τούρκων»; Ποίων τα σχέδια, ηθελημένα ή αθέλητα, εξυπηρετεί αυτή η θρησκευτική ταραμοσαλάτα; Τόποι «μαρτυρίου» δεν είναι μόνο η Μακρόνησος και τα Γιούρα, αλλά επίσης ο Γράμμος και το Βίτσι, εκεί που θυσιάστηκαν αληθινά, ηρωικά ελληνόπουλα και όχι Τούρκοι γενοκτόνοι. Η «Λειτουργική Απόβαση» στην Μακρόνησο πέτυχε θρίαμβον επικοινωνίας με τους εκκλησιομάχους πολιτικούς και δημοσιογράφους, αλλά απέτυχε να πείσει τους πιστούς που υποψιάστηκαν την ιδιοτελή παρέμβαση. Παρέμβαση που δεν συνήγειρε ούτε σε πνευματική κατάνυξη ούτε σε δημιουργικό προβληματισμό για όσα επίβουλα συμβαίνουν σήμερα στην πατρίδα μας με ακέραια ευθύνη των «αρχηγών», πολιτικών και εν πολλοίς θρησκευτικών.

Εφ. "Ο Φάρος της Τήνου"

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟΝ «ΑΓΩΝΑ» ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ: «ΑΓΩΝΑΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ» www.agonasax.blogspot.com

ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

συνέχεια από τη σελίδα 1

Σήμερα εἶνε τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Καμμιὰ ἄλλη γυναίκα ἀπὸ τὰ δισεκατομμύρια τῶν γυναικῶν ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὸν πλανήτη μας δὲν ἔχει τόση τιμὴ ὅση ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τὴν τιμᾷ δεόντως• τὴν ὀνομάζει ἀ ε ι π ά ρ θ ε ν ο ν. Γιατί ἀειπάρθενον; Διότι εἶνε παρθένος πρὸ τοῦ τόκου, παρθένος κατὰ τὸν τόκο, παρθένος με τὰ τὸν τόκο• παρθένος σὲ ὅλη τὴ ζωή της.

Σήμερα διαβάζεται ὡς εὐαγγέλιο μία ὡραία περικοπὴ ἀπὸ τὸ κατὰ Λουκᾶν. Τί λέει;

Ὁ Χριστὸς εἶχε μία οἰκογένεια ποὺ τὴν ἀγαποῦσε ἰδιαιτέρως. Ἦταν ἡ οἰκογένεια τοῦ Λαζάρου, τὸν ὁποῖον ἀνέστησε ἔπειτα ἐκ νεκρῶν. Ἦταν τρία πρόσωπα• ὁ Λάζαρος καὶ οἱ δύο ἀδελφές του Μάρθα καὶ Μαρία. Μιὰ μέρα λοιπὸν ἐπισκέφθηκε τὸ σπίτι τους – εὐλογημένη ἡ ὥρα ποὺ ὁ Χριστὸς ἐπισκέπτεται κάθε σπίτι.

Ὅταν μπῆκε στὸ φτωχικό τους ἡ χαρὰ τῶν δύο γυναικῶν ἦταν πολὺ μεγάλη, ἀλλὰ τὴν ἐξεδήλωσαν κατὰ διαφορετικὸ τρόπο. Ἡ Μάρθα πῆγε ἀμέσως στὸ μαγειρεῖο καὶ ἄρχισε νὰ ἑτοιμάζῃ ἐκλεκτὰ φαγητά, νομίζοντας ὅτι ἔτσι θὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Κύριο. Ἡ Μαρία πῆρε ἕνα σκαμνί, κάθισε στὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄκουγε συνεχῶς• δὲ χόρταινε ν᾽ ἀκούῃ τὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ μας, ποὺ εἶνε γλυκύτερος κι ἀπ᾽ τὸ μέλι. Ἀλλὰ ἡ ὥρα περνοῦσε καὶ τὸ φαγητὸ ἀργοῦσε. Τότε ἡ Μάρθα ἔρχεται στὸ Χριστὸ καὶ τοῦ λέει• —Κύριε, δὲ μὲ λυπᾶσαι; πές στὴν ἀδελφή μου νὰ ἔρθῃ νὰ μὲ βοηθήσῃ. Καὶ ὁ Χριστὸς τί εἶπε• —«Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς κ α ὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά• ἑνὸς δέ ἐστι χρεία• Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ᾽ αὐτῆς»(Λουκ. 10,41-42). Τί σημαίνουν τὰ λόγια αὐτά; Ἔχουν σπουδαία σημασία.

Ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, ἔχει ἀνάγκη διάφορα πράγματα. Ἄλλα εἶνε χρήσιμα καὶ ὠφέλιμα, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτη τα. Ἀπὸ τὰ χρήσιμα λόγου χάριν εἶνε ἡ τροφή, τὸ ποτό, τὸ ἔνδυμα. Μπορεῖ νὰ ζήσῃ κανεὶς χωρὶς αὐτά; Γιὰ ἕνα διάστημα ναί, ὄχι βεβαίως γιὰ πάντα. Γι᾽ αὐτὸ νὰ εὐχαριστοῦμε τὸ Θεὸ γιὰ τὴν καθημερινὴ τροφή, «τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον»(Ματθ. 6,11), γιὰ τὸ φῶς καὶ τὶς ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου, γιὰ τὴ βροχή, τὸ σιτάρι, τὸ βαμβάκι κ.τ.λ..

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλα πράγματα ποὺ εἶνε ἀναγκαῖα καὶ χωρὶς αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ. Ὁ ἀέρας λόγου χάριν. Αὐτὴ τὴν ὥρα ὅλοι ἀναπνέουμε τὸ ζωογόνο ὀξυγόνο. Λίγο, πέντε λεπτὰ νὰ σταματήσῃ ὁ ἀέρας, δὲ μένει οὔτε ἕνας ζωντανός, ὅλοι θὰ πεθάνουμε. Ἢ κάποιος εἶνε σοβαρὰ ἀσθενής, ἔχει καρκίνο. Ποιό εἶνε τὸ ἀναγκαῖο; Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶνε τὸ φάρμακο, ποὺ δυστυχῶς μέχρι σήμερα δὲν ἔχει ἀνακαλυφθῆ. Καὶ τί χαρὰ θὰ εἶνε ἂν μιὰ μέρα ἀκουστῇ, ὅτι τὸ φάρμακο τοῦ καρκίνου ἀνακαλύφθηκε! Διότι εἶνε κάτι τὸ ἀναγκαῖο. Ὁ ἄλλος ἔχει ἕνα χρέος μεγάλο καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ.

Ἀναγκαῖο γι᾽ αὐτὸν εἶνε νὰ βρεθῇ ἕνας ἄνθρωπος ἢ μία τράπεζα ποὺ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του. Τὸ ἀναγκαῖο ποὺ χρειάζεται ἕνας φυλακισμένος ποὺ ἔχει καταδικασθῆ εἰς θάνατον ποιό εἶνε, τὰ λεπτά; Ὄχι. Τὸ ἀναγκαῖο γι᾽ αὐτὸν

21 Νοεμβρίου
Εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου

εἶνε νὰ ὑπογραφῇ διάταγμα χάριτος, ὥστε ν᾽ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴ θανατικὴ ποινή.

Ἔτσι διακρίνονται τὰ ὑλικὰ ἀγαθά• σὲ χρήσιμα ἢ ὠφέλιμα, καὶ σὲ ἀναγκαῖα ἢ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν παροῦσα σωματική μας ζωὴ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλ᾽ ἐδῶ ὁ Χριστός, ὅταν λέει ὅτι«ἑνός ἐστι χρεία», διδάσκει ὅτι ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα πιὸ ἀναγκαῖο καὶ πιὸ ἀπαραίτητο, διότι αὐτὸ ἔχει νὰ κάνῃ μὲ τὴν αἰώνιο πλέον ζωή μας.

Ποιό εἶνε αὐτό; Εἶνε ὁ λόγος του, ἢ μᾶλλον εἶνε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ δείχνουν διάφοροι χαρακτηρισμοί, ποὺ ἔδωσε ὁ Χριστὸς γιὰ τὸν ἑαυτό του. Εἶπε, ὅτι αὐτὸς εἶνε «τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰω. 8,12). Καὶ εἶνε ὄντως «ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης», ὅπως θὰ τοῦ ψάλου με γιὰ τοὺς μά γους τὰ Χριστούγεννα, ποὺ πλησιάζουν•«…οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης» (ἀπολυτ.). Μπορεῖ νὰ ζήσῃ τὸ σύμπαν καὶ ἡ γῆ χωρὶς τὸν ἥλιο; Ὄχι. Ἐὰν λοιπὸν τὸ φῶς τοῦ φυσικοῦ ἡλίου —ποὺ ἀπὸ τώρα παρουσιάζει κηλῖδες καὶ μιὰ μέρα θὰ σβήσῃ, ὅπως βεβαιώνει καὶ ἡ ἐπιστήμη— εἶνε ἀναγκαῖο γιὰ τὴν ὑ λικὴ ζωή μας, πόσο μᾶλλον ἀναγκαῖος εἶ νε ὁ ἥ λιος Χριστός, ποὺ οὐδέποτε θὰ σβήσῃ ἀλλὰ θὰ φωτίζῃ αἰωνίως τὴν ἀνθρωπότητα! Ὁ Χριστὸς ὀνομάζεται ἀκόμη «ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς»(ἔ.ἀ. 6,35), ἡ πιὸ ἀναγκαία πνευματικὴ τροφή. Ὁ Χριστὸς ὀνομάζεται «ὕδωρ ζῶν», ὅπως ἀπεκάλυψε στὴ Σαμαρείτιδα, στὴν ὁποία εἶπε• Τὸ νερὸ αὐτὸ ποὺ πίνεις εἶνε χρήσιμο προσωρινῶς, ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι «τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν» εἰς τοὺς αἰῶνας(ἔ.ἀ. 4,10- 11). Ὁ Χριστὸς εἶνε «ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή» (ἔ.ἀ. 15,1)• ὁ Χριστὸς εἶνε ὅλα τὰ ὡραῖα καὶ ἀναγκαῖα πράγματα. Γι᾽ αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος περισσότερο ἀπὸ ὁ,τιδήποτε ἄλλο ἔχει ἀνάγκη τὸ Χριστό.

Οἱ πολλοὶ ὅμως δυστυχῶς δὲν τὸ καταλαβαίνουν αὐτό. Καὶ θὰ μποροῦσε νὰ ἐπαναληφθῇ γιὰ τὸν καθένα ἀπ᾽ αὐτοὺς καὶ γιὰ ὅλο τὸν κόσμο αὐτὸ ποὺ εἶπε τότε ὁ Χριστὸς γιὰ τὴ Μάρθα• Κόσμε κόσμε, «μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά• ἑνὸς δέ ἐστι χρεία».Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν πατρίδα μας μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἀκοῦμε τὸ Χριστὸ νὰ τῆς λέῃ•«Μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά• ἑνὸς δέ ἐστι χρεία».

Τί χρειάζεται ἡ πατρίδα μας; Ἕνα πρᾶγμα ἢ μᾶλλον ἕνα Πρόσωπο• ἔχει ἀνάγκη νὰ εἶνε σ᾽ αὐτὴν παρὼν ὁ Χριστός. Ποῦ νὰ εἶνε παρών; Παντοῦ. Ἰδίως νὰ εἶνε παρὼν μέσα στὸ σπίτι. Ὅπως τότε ἐπισκέφθηκε τὸ σπίτι τοῦ Λαζάρου, ἔτσι νὰ εἶνε παρὼν μέσα στὴν οἰκογένεια• παρών, γιὰ νὰ τὴν τροφοδοτῇ μὲ τὴν οὐράνια διδασκαλία του. Τώρα δυστυχῶς ὁ Χριστὸς ἀπουσιάζει ἀπὸ τὰ σπίτια τῶν Ἑλλήνων. Ποῦ εἶνε ἡ προσευχή τους; ποῦ εἶνε τὸ Εὐαγγέλιο; ποῦ εἶνε ἡ θεία κοινωνία; ποῦ εἶνε ἡ ἐξομολόγησις; ποῦ εἶνε ὁ ἐκκλησιασμός; Ἂς ἐπιτραπῇ σ᾽ ἐμένα τὸν ἐπίσκοπο, ποὺ ἔχω πεῖρα τῆς ζωῆς, νὰ πῶ ὅτι ζοῦμε ἔτσι ρεμαλοειδῶς.

Δὲν ἔχουμε πλέον ἐκείνη τὴν ὄρεξη γιὰ τὰ θεῖα καὶ ἱερά• τυπικῶς μόνο θρησκεύουμε. Μὲ τὴν ἐπανάστασι τοῦ ᾽21 ἡ Εὐρώπη θαύμασε πῶς ἕνα μικρὸ καὶ ἀδύναμο ἔθνος, ποὺ ἦταν τέσσερις αἰῶνες σκλαβωμένο, κατώρθωσε ν᾽ ἀποτινάξῃ τὸ ζυγὸ τῶν Τούρκων. Τότε ἡΓαλλία ἔστειλε μία ἐπιτροπὴ ἀξιωματούχων νὰ ἐρευνήσουν ποῦ βρίσκεται τὸ μυστικὸ τῆς δυνάμεώςτης. Πῆγαν λοιπὸν στὴν Τριπολιτσὰ κι ἀπὸ κεῖ ἔφτασαν νύχτα σ᾽ ἕνα μικρὸ ὀρεινὸ χωριό. Οἱ κάτοικοι ἦταν πολὺ φτωχοί, ἀλλὰ φιλόξενοι. Πῆραν τοὺς ξένους σὲ κάποιο σπιτάκι, τοὺς ἔβαλαν νὰ φᾶνε καὶ νὰ κοιμηθοῦν.

Ὅταν τὸ πρωὶ σηκώθηκαν, εἶδαν ὅτι ἡ οἰκογένεια εἶχε ἐφτὰ παιδιὰ καὶ τὸ σπίτι ἦταν μιὰ καλύβα. Παρατήρησαν, ὅτι ὁ πατέρας ἔκανενεῦμα καὶ γονάτισαν ὅλοι μπροστὰ στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Ὁ πιὸ μικρὸς ἔλεγε τὸ«Κύριε, ἐλέησον», ὁ ἄλλος εἶπε τὸ «Ἅγιος ὁ Θεός», ὁ ἄλλος εἶπε τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ἄλλος εἶπε τὸ«Πιστεύω», ὁ ἄλλος εἶπε τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ», καὶ ὅλοι μαζὶ τὸ «Δι᾽ εὐχῶν». Ὅταν εἶδαν αὐτὸ οἱ ξένοι, εἶπαν• Νὰ τὸ μυστικό τους• ἡ θρησκεία - ἡ πίστι τοὺς σῴζει ὡς ἔθνος… Καὶ πράγματι• ἡ πατρίδα μας τότε δὲν εἶχε ὅπλα καὶ κανόνια, δὲν εἶχε χρήματα καὶ πλοῦτο• εἶχε ὅμως κάτι ἄλλο, τὸ ἀναγκαιότερο, τὸ «ἑνός ἐστι χρεία»• εἶχε τὸ Χριστό, τὴν πίστι του, τὴ λατρεία του, τὴ χάρι του.

Πίστευαν τότε οἱ πρόγονοί μας βαθειὰ στὸ Χριστό. Ἐνῷ σήμερα ὁ Χριστὸς ἀπουσιάζει• ἀπουσιάζει ἀπὸ τὰ σπίτια μας, ἀπουσιάζει ἀπὸ τὰσχολεῖα μας, ἀπουσιάζει ἀπὸ τὰ δικαστήριά μας, ἀπουσιάζει κι ἀπὸ τὴ βουλὴ τῶν Ἑλλήνων. Στὴ δεκαετία τοῦ ᾽50 εἶπα σὲ ἕνα Χριστιανὸ βουλευτή• Ἐὰν ἐπικρατοῦσαν οἱ κομμου νισταί, εἶνε βέβαιο ὅτι στὴ βουλὴ θ᾽ ἀναρτοῦσαν τὴν εἰκόνα τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Στάλιν. Ἐσεῖς λέτε ὅτι πιστεύετε στὸ Χριστό, ἀλλὰ ἡ βουλὴ εἶνε χωρὶς εἰκόνα τοῦ Κυρίου. Τοῦ ὑπέδειξα τότε νὰ κάνῃ πρότασι, καὶ τὴν ἔκανε.

Μόλις ὅμως εἶπε, ὅτι πρέπει στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνωννὰ βάλουμε τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ὅλοι γέλασαν• «παπᾶς» «παπᾶς», τὸν κορόιδευαν. Καὶ τώρα ἕνας νέος βουλευτὴς προσπαθεῖ νὰ τὸ πῇ, μὰ διστάζει μέσα σ᾽ αὐτούς…

Ἑλλάς Ἑλλάς!«μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά• ἑνὸς δέ ἐστι χρεία», τοῦ Χριστοῦ• ὅν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας• ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Καντιώτης.
Ὁμιλία, ἡ ὁποία ἔγινε στὸν ἱ. ναὸ Ἁγ. Σκέπης Πτολεμαΐδος τὴν Κυριακὴ 21-11-1993

ΑΓΩΝΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 174
ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2011
Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Ταισιόπουλος
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών , Τ.Κ. 41221 Λάρισα
Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13
Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
www.agonas.org
info@agonas.org

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ

Ἦταν ἡ ὥρα τῆς φοβερῆς ἐπιθέσεως τῶν σατανικῶν δυνάμεων. Ἐκδηλώθηκε τὴν νύχτα στὸν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ, ὅταν ὁ ὁπλισμένος μὲ μαχαίρια καὶ ξύλα ὄχλος τῶν ὑπηρετῶν τῶν ἀρχιερέων καθοδηγούμενος ἀπὸ τὸν Ἰούδα συνέλαβε τὸν Ἰησοῦ.

. Ἤρθατε μὲ μαχαίρια καὶ ξύλα σὰν νὰ ἤμουν ληστής, τοὺς εἶπε ὁ Κύριος. Κάθε μέρα ποὺ ἤμουν μαζί σας στὸν ναὸ δὲν ἁπλώσατε τὰ χέρια σας ἐπάνω μου. Ἀλλὰ ἤρθατε τώρα, νύχτα! Νύχτα! Διότι τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας εἶναι ἡ ὥρα ποὺ ἐνεργεῖ ὁ σατανᾶς τὰ ἐγκλήματά του. Εἶναι ἡ ὥρα τῶν σκοτεινῶν ἀνθρώπων. Αὐτὴ τὴν ὥρα, τὴν ταιριαστὴ μὲ τὴν σκοτεινὴ ψυχή σας, σᾶς παραχώρησε ὁ Θεὸς γιὰ νὰ πραγματοποιήσετε τοὺς σκοτεινοὺς σκοπούς σας «Αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους» (Λουκ. κβ΄ 53).

. «Ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους»! Οἱ αἰῶνες διαδέχονται ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, οἱ γενεὲς τῶν ἀνθρώπων προχωροῦν μέσα στὴν ἱστορία, προοδεύουν ἐπιστημονικῶς, ἐκπολιτίζονται, κατακτοῦν ἀκόμα καὶ τὸ διαστημα … ὅμως τὸ κακὸ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργεῖ πάντα μὲ τὸν ἴδιο τρόπο: Στὸ σκοτάδι! Κρυφά! Ὕπουλα! Ἔχει μήπως ἀλλάξει κάτι στὴν ἐποχή μας; Ἐνεργεῖ μήπως τὸ κακὸ διαφορετικά; Ἄλλαξε τρόπους δράσεως; Ναί, ἄλλαξε!

. Τί ἄραγε ἄλλαξε; Ἄλλαξε κατὰ τὸ ὅτι ἡ σκοτεινὴ δράση του ἔχει πλέον ὀργανωθεῖ τέλεια καὶ ἔχει ἀναχθεῖ σὲ κορυφαία ἐπιστήμη!

. Πράγματι! Ἡ ἐποχὴ τῆς προχειρότητας καὶ τῶν ἐμπνεύσεων τῆς στιγμῆς γιὰ τὸ κακὸ ἔχει περάσει πρὸ πολλοῦ. Τώρα τὸ κακὸ σχεδιάζεται ἀπὸ κορυφαίους ἐπιστήμονες, χρηματοδοτεῖται ἀπὸ μυστικὰ κρατικὰ ἢ ἰδιωτικὰ κονδύλια καὶ ἐνεργεῖται ἀπὸ στρατιὰ ἄρτια ἐκπαιδευμένων καὶ μεθοδικὰ καθοδηγουμένων ἀδιστάκτων χρυσοπληρωμένων ἐκτελεστῶν. Μυστικὲς ὑπηρεσίες, ὀργανώσεις ὕπουλες, ὅπως π.χ. ἡ Μασονία, διεθνεῖς ὀργανισμοί, ὅπως ἡ μυστηριώδης καὶ φρικιαστικὴ Λέσχη Μπίλντερμπεργκ, καὶ ἄλλα τέτοια σκοτεινὰ κέντρα σχεδιάζουν, μηχανεύονται, προωθοῦν καὶ ἐφαρμόζουν σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο συστήματα διαφθορᾶς τῆς Οἰκονομίας, τῆς Παιδείας, τῆς Οἰκογένειας, τῶν κοινωνικῶν φορέων, τῶν ἐπιστημονικῶν κέντρων καὶ ὀργάνων.

. Μπροστὰ σ᾽ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν σκοτεινὴ δράση τῶν σκοτεινῶν ἀνθρώπων καὶ σατανικῶν κινημάτων ἡ κοινωνία μας εἶναι παντελῶς ἀνοχύρωτη. Οἱ ἀμυντικές της δομὲς εἶναι στημένες στὰ μέτρα τῶν συνηθισμένων ἐρασιτεχνικῶν ἐνεργειῶν τοῦ κακοῦ, δὲν διανοοῦνται κἂν νὰ ἑτοιμασθοῦν γιὰ ἀντιμετώπιση παγκόσμιας ἐμβέλειας σκοτεινῶν ὀργανώσεων.

. Ἂς γυρίσουμε ὅμως στὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ μας. Αὐτὴ εἶναι «ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους». Τί πέτυχαν τότε οἱ σκοτεινοὶ ἄνθρωποι; Συνέλαβαν τὸν Κύριο καὶ Τὸν θανάτωσαν. Σκοπός τους ἦταν νὰ Τὸν ἐξαφανίσουν, νὰ σβήσουν τὸ κηρυγμά του. Τὸ πέτυχαν; Ἔτσι νόμισαν … ! Ὅμως χωρὶς νὰ τὸ θέλουν, χωρὶς νὰ τὸ ἐπιδιώκουν καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουν πέτυχαν ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο: ὑπηρέτησαν ἄθελά τους τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου!

. Μὴν ἀμφιβάλλουμε λοιπόν: Τραπεζικοὶ κολοσσοὶ τῶν Ροκφέλλερ καὶ Ρότσιλντ, Μασονικὲς στοές, Λέσχη Μπίλντερμπεργκ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὄργανα τοῦ σατανικοῦ σκότους τὸ ἴδιο θὰ πετύχουν. Θὰ καταστρέψουν ἀναμφιβόλως! Θὰ νομίσουν ὅτι θριάμβευσαν. Θὰ λογαριάσουν πὼς ἔγιναν κυβερνῆτες τοῦ κόσμου καὶ κατευθύνουν τὶς τύχες του … Ὅμως, χωρὶς νὰ τὸ θέλουν, χωρὶς νὰ τὸ ἐπιδιώκουν, χωρὶς νὰ τὸ ὑποψιάζονται, χωρὶς νὰ καταλαβαίνουν, θὰ ὑπηρετήσουν τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν θρίαμβο τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας σὲ ὅλο τὸν κόσμο!

. Αὐτὸ εἶναι τὸ βαθὺ μυστήριο τοῦ τρόπου ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν ἱστορία! Ὁ Κύριος τῶν πάντων ἀφήνει τὸν διάβολο καὶ τὰ σκοτεινὰ ὄργανά του νὰ δροῦν καταστροφικὰ στὸν κόσμο. Τὸ ἐπιτρέπει σεβόμενος τὴν ἐλευθερία τῶν πλασμάτων του. Ταυτόχρονα ὅμως χρησιμοποιεῖ τὸ ἴδιο τὸ καταστροφικό τους ἔργο γιὰ τὴν ἐπικράτηση τοῦ καλοῦ καὶ τὴν ἐξάπλωση τῆς Βασιλείας του στὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων.

. Τὸ ἴδιο θὰ συμβεῖ καὶ τώρα! Καὶ εἶναι καίρια εὐθύνη ὅλων μας νὰ μὴν ἐπηρεαζόμαστε ἀπὸ τὴν προσωρινὴ κατακλυσμιαία ἐπικράτηση τοῦ κακοῦ στὸν κόσμο, ἀλλὰ νὰ μένουμε ἀσυμβίβαστοι καὶ νὰ προσδοκοῦμε τὴν τελικὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ μας, ποὺ εἶναι ὁ Κύριος τῶν κυριευόντων καὶ κρατάει στὰ παντοδύναμα χέρια του τὶς τύχες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ σύμπαντος!

ΠΗΓΗ: περιοδ. «Ο ΣΩΤΗΡ»,

Το θέμα είναι πολύ σοβαρό και πιο επιτακτικό από το πρόβλημα της οικονομίας. Αντί η πολιτεία να προσφέρει στα παιδιά μας μέλλον τους προσφέρεται ο θάνατος. Με την αποποινικοποίηση των ναρκωτικών που είχε εισάγει η κυβέρνηση Παπανδρέου στη Βουλή, προς διαβούλευση και ψήφιση αφιερώνουμε τα δημοσιεύματα που ακολουθούν, διότι είμαστε συνυπεύθυνοι - αν ψηφιστεί - γι' αυτό που πρόκειται να επακολουθήσει...

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΟ;

Του Αντώνη Μαγκλή,
Κοινωνικός Επιμορφωτής σε θέματα Ναρκωτικών.

Είτε το παιδί σας επιλέξει να χρησιμοποιήσει ναρκωτικά είτε όχι, θα μπορούσε να έχει επίγνωση του θέματος των ναρκωτικών μέσω των μέσων ενημέρωσης ή των φίλων του. Μπορείτε να συμπαρασταθείτε στο παιδί σας μιλώντας μαζί του για τα ναρκωτικά και μαθαίνοντας πως τα βγάζει πέρα με τις πιέσεις της ζωής. Ας αρχίσουμε από το τι είναι ένα ναρκωτικό. Ναρκωτικό είναι οποιαδήποτε ουσία, εκτός από τροφή και νερό, που, όταν λαμβάνεται μέσα στο σώμα, αλλάζει τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί το μυαλό και/ή το σώμα.

Επομένως, τα φάρμακα, με συνταγή γιατρού ή άνευ, η καφείνη, ο καπνός, οι εισπνευτικές ουσίες (αεροζόλ, σπρέι, μπογιές, κόλλες κτλ.) το αλκοόλ, η κάνναβη, η ηρωίνη και τα στεροιδή είναι όλα ναρκωτικά. Τα ναρκωτικά συχνά τοποθετούνται σε ομάδες σύμφωνα με τις ενέργειες τους στο κεντρικό νευρικό σύστημα. Υπάρχουν τρεις κύριες ομάδες ναρκωτικών, τα καταθλιπτικά, τα διεγερτικά και τα παραισθησιογόνα.

Όταν κάποιος παίρνει καταθλιπτικά ναρκωτικά δε σημαίνει ότι νιώθει κατάθλιψη ή λύπη. Τα καταθλιπτικά ναρκωτικά επιβραδύνουν το κεντρικό σύστημα και τα μηνύματα που στέλλονται στον εγκέφαλο. Ο ρυθμός της καρδιάς και η αναπνοή επιβραδύνονται. Τα καταθλιπτικά ναρκωτικά μπορεί να είναι νόμιμα όπως το αλκοόλ, τα ελαφρά ηρεμιστικά, τα εισπνευτικά σπρέι, η κωδείνη όπως το PANADOL ή το PANADEINE, PANADEINE FORTE και άλλα, τα οπιούχα όπως η μεθαδόνη ή παράνομα όπως η κάνναβη (μαριχουάνα, χασίσι, λάδι χασίς), οπιούχα όπως η ηρωίνη.

Η νόμιμη κατάσταση των ναρκωτικών εξαρτάται από ορισμένους παράγοντες.

Για παράδειγμα, το αλκοόλ είναι ένα νόμιμο ναρκωτικό, αλλά δεν είναι νόμιμο, υπό τις περισσότερες περιπτώσεις, για να αγοράζεται από άτομα κάτω των 18 ετών.

Οι ελαφρές παρενέργειες των ναρκωτικών μπορεί να είναι αίσθηση χαλάρωσης, αίσθηση ηρεμίας και ευεξίας, αίσθηση ευφορίας και αίσθηση περισσότερου θάρρους. Παρενέργειες οι οποίες μπορεί να κοστίσουν τη ζωή του χρήστη ή και άλλων ιδίως όταν το άτομο που βρίσκεται υπό την επιρροή των καταθλιπτικών ναρκωτικών οδηγάει κάποιο όχημα ή χρησιμοποιεί μηχανήματα ή αν έχει πάρει τα καταθλιπτικά σε συνδυασμό με άλλα ναρκωτικά ή με ποτό.

Οι ισχυρότερες παρενέργειες των καταθλιπτικών ναρκωτικών μπορεί να είναι απώλεια των αισθήσεων με επιβράδυνση της αναπνοής και του ρυθμού της καρδιάς, κακή άρθρωση ομιλίας, ασυντόνιστες κινήσεις, εμετοί και ναυτία και σε ακραίες περιπτώσεις, θάνατος.

Τα καταθλιπτικά επηρεάζουν τη συγκέντρωση και το συντονισμό και επιβραδύνουν την ικανότητα ανταπόκρισης του ατόμου σε αναπάντεχες καταστάσεις – αυτές οι επιδράσεις κάνουν την οδήγηση επικίνδυνη και τα άτομα που συλλαμβάνονται από την αστυνομία να οδηγούν κάτω από αυτές τις συνθήκες μπορεί να χάσουν το δίπλωμά τους και να φυλακιστούν ακόμη ιδίως αν ο χρήστης έχει πιει αλκοόλ. Όταν ένα καταθλιπτικό ναρκωτικό λαμβάνεται μαζί με ένα άλλο καταθλιπτικό, για παράδειγμα αλκοόλ και κάνναβη, οι επιδράσεις αυξάνονται και υπάρχει μεγαλύτερος κίνδυνος υπερβολικής δόσης και ατυχημάτων.

Η κάνναβη έχει υψηλότερη περιεκτικότητα πίσσας παρά ο καπνός. Το κάπνισμα κάνναβης μπορεί να προκαλέσει βρογχίτιδα, καρκίνο του στόματος, του λαιμού και των πνευμόνων και άλλες ασθένειες σχετιζόμενες με το κάπνισμα όπως εμφύσημα, καρδιακές προσβολές, ανεύρισμα, εγκεφαλική συμφόριση κ.α. Η κάνναβη μπορεί να επηρεάσει τη βραχυπρόθεσμη μνήμη και το λογικό συλλογισμό ενός ατόμου. Πολλές ψυχιατρικές παθήσεις χειροτερεύουν όταν γίνεται μακροπορόθεσμη χρήση κάνναβης. Αν το άτομο έχει κάποια προδιάθεση, ορισμένες παθήσεις όπως η σχιζοφρένεια μπορεί να εμφανιστούν ως αποτέλεσμα της μακροπρόθεσμης χρήσης κάνναβης.

Η ηρωίνη που πωλείται στους δρόμους συχνά είναι νοθευμένη. Οι επιπλοκές και σοβαρές παρενέργειες εξαρτώνται από την αγνότητα της ηρωίνης – μακροπρόθεσμα, αυτές μπορεί να περιλαμβάνουν δυσκοιλιότητα, ακανόνιστο έμμηνο κύκλο, σύμπτωση φλεβών και απώλεια σεξουαλικής ορμής. Η χρήση της ίδιας σύριγγας μεταξύ των ατόμων που παίρνουν ηρωίνη αυξάνει τον κίνδυνο μόλυνσης και μετάδοσης του ιού ανθρώπινης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας (HIV) και κατά συνέπεια του θανατηφόρου συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας (AIDS), ηπατίτιδας Γ&Β και άλλων αθεράπευτων και θανατηφόρων λοιμόξεων που μεταδίδονται από κοινές βελόνες, σύριγγες και όργανα ένεσης.

Τα διεγερτικά επιταχύνουν το κεντρικό νευρικό σύστημα και τα μυνήματα που πηγαίνουν από και προς τον εγκέφαλο. Τα διεγερτικά αυξάνουν το ρυθμό της καρδιάς, τη θερμοκρασία του σώματος και την πίεση του αίματος. Τα διεγερτικά περιλαμβάνουν τα νόμιμα, όπως η νικοτίνη (τσιγάρα), η καφείνη (καφές, κόκα κόλα, πέπσι κόλα και όλα τα ποτά του είδους κόλα, σοκολάτα, κακάο, χάπια αδυνατίσματος), και εφεδρίνη (που βρίσκεται σε μερικά φάρμακα για το βήχα) και τα παράνομα όπως η κοκαίνη, οι αμφεταμίνες ή SPEED, το αμυλονιτρικό άλας, το LSD και η έκσταση. Οι ελαφρές παρενέργειες των διεγερτικών μπορεί να είναι τάση για δίψα, απώλεια όρεξης, ανικανότητα για ύπνο, διεσταλμένες κόρες των ματιών, ομιλητικότητα και νευρικότητα. Οι ισχυρότερες παρενέργειες μπορεί να είναι αίσθηση αγωνίας, πανικός, παροξυσμοί, πονοκέφαλοι και στομαχικές κράμπες, επιθετικότητα, παράνοια, ψυχική σύγχυση και απώλεια αισθήσεων. Οι χρήστες διεγερτικών μπορούν να εξαντληθούν σωματικά λόγω έλλειψης ύπνου και τροφής.

Τα παραισθησιογόνα επηρεάζουν την αντίληψη. Τα άτομα που τα έχουν πάρει μπορεί να βλέπουν πράγματα με ένα παραμορφωμένο τρόπο. Οι αισθήσεις συγχέονται ιδιαίτερα η αίσθηση του χρόνου, των ήχων και των χρωμάτων. Οι επιδράσεις των παραισθησιογόνων ποικίλλουν σε μεγάλο βαθμό και δεν είναι εύκολο να προβλεφθούν.

Τα παραισθησιογόνα περιλαμβάνουν τα παράνομα LSD, τα μαγικά μανιτάρια (ένα είδους δηλητηριωδών μανιταριών), τη μεσκαλίνη, την έκσταση και την μαριχουάνα αν κάποιος κάνει χρήση σε ισχυρές δόσεις. Μερικές παρενέργειες των παραισθησιογόνων μπορεί να είναι η σύγκρυα και εξάψεις, η διαστολή των κόρων των ματιών, η απώλεια όρεξης, οι στομαχικές κράμπες ή ναυτία, η αυξημένη δραστηριότητα, ομιλία και γέλιο, πανικός και αίσθηση καταδίωξης (παράνοια) και οι μακροπρόθεσμες αναδρομές στο παρελθόν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ἐν Δελβινακίῳ τῇ 5ῃ Αὐγούστου 2011
Ἀριθ. Πρωτ. 63

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. ΑΝΔΡΕΑΣ,

ἔκανε τὶς ἀκόλουθες Δηλώσεις :

«Προκαλεῖ ὄχι μόνο κατάπληξη, ἀλλὰ ὀργὴ καὶ ἀγανάκτηση ἡ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης γιὰ τὴν ἀποποινικοποίηση τῆς χρήσεως ναρκωτικῶν καὶ τὴν διαβάθμιση τῶν ποινῶν γιὰ τοὺς διακινητές. Μάλιστα, ὅπως δήλωσε ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης, ἡ προμήθεια καὶ κατοχὴ ναρκωτικῶν, καθὼς καὶ ἡ καλλιέργεια φυτῶν κάνναβης ἀποκλεισιστικὰ γιὰ προσωπικὴ χρήση, θὰ ἔχουν πλέον πταισματικὸ χαρακτῆρα, ἐνῷ διάφορες ποινὲς - κατὰ περίπτωση - θὰ ἐπιβάλλωνται στοὺς ἐμπόρους ναρκωτικῶν.

Μέσα στὴν γενικὴ ἀναστάτωση, ἡ ὁποία ταλανίζει τὴν Ἑλλάδα, ὅπως ἐπίσης τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀμερική, ἔρχεται ἡ ἀψυχολόγητη αὐτὴ ἀπόφαση γιὰ νὰ καταφέρῃ ἕνα θανάσιμο πλῆγμα στὴν κοινωνία, ἰδιαίτερα ὅμως στὴν νεότητα καὶ στὴν Ἑλληνικὴ οἰκογένεια. Βέβαια, θυμόμαστε ὅτι ὁ σημερινὸς πρωθυπουργός, πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια ὡς ὑπουργὸς κάποιας Κυβερνήσεως τοῦ κόμματός του, εἶχε πῆ, ὅτι μποροῦν οἱ Ἕλληνες νὰ καλλιεργοῦν χασὶς σὲ γλάστρες, στὰ μπαλκόνια τους. Ἔτσι, λογικά, τὰ πράγματα δείχνουν ὅτι μὲ πρωθυπουργικὴ ἐντολὴ καὶ συναίνεση ἐκδόθηκε ἡ ἐξωφρενικὴ αὐτὴ ἀπόφαση, ποὺ βάζει τρομακτικὴ βόμβα στὶς οἰκογένειες καὶ στὴν κοινωνία.

Διαμαρτύρομαι ἐντόνως. Καὶ διερωτῶμαι μήπως στὴν Κυβέρνηση ἔχουν χάσει τὰ λογικά τους. Γιατὶ μόνο παράφρονες διάνοιες πρέπει νὰ ἔβγαλαν τὴν ἀπόφαση τῆς ἀποποινικοποιήσεως τῶν ναρκωτικῶν. Περιμένω ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο καὶ σύμπασα τὴν Ἱεραρχία νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ νὰ κινήσῃ πάντα λίθον γιὰ νὰ ἀποτραπῇ ἡ σίγουρη δολοφονία τοῦ Ἔθνους ἀπὸ τοὺς καιροσκόπους πολιτικοὺς καὶ ἀπὸ ὅσους ἐνδεχομένως κρύβονται πίσω τους. Περιμένω, ἀκόμη, ἀπὸ τοὺς Συλλόγους τῶν Πολυτέκνων, τὴν πνευματικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου καὶ ἀπὸ ἄλλους παράγοντες νὰ κινηθοῦν ἐναντίον τῆς ἐγκληματικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Τὰ «σημεῖα τῶν καιρῶν», ποὺ πληθαίνουν συνεχῶς καὶ περισσότερο, μᾶς καλοῦν νὰ ξυπνήσουμε. Καὶ νὰ σκεφθοῦμε, ὅτι πέρα ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα, ὑπάρχει ἡ νεολαία μας, τὴν ὁποία κυρίως θὰ πλήξῃ ὁ κακοῦργος νόμος. Ἂς ἀναλάβουμε ὅλοι τὶς εὐθῦνες μας προτοῦ νὰ εἶναι ἀργά».

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως).

ΣΤΡΑΤΙΕΣ ΝΑΡΚΟΜΑΝΩΝ ΦΤΙΑΧΝΕΤΕ, Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΧΡΗΣΗ ΠΟΥ ΠΑΤΕ ΝΑ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΤΕ

Από... αυτόματα μηχανήματα στους δρόμους θα χορηγείται η δόση;

Διαλύετε την τελευταία δύναμη της χώρας, την ελληνική οικογένεια

Τη χαριστική βολή στην ελληνική οικογένεια, που ευτυχώς εξακολουθεί να είναι το στήριγμα –παρά τα χτυπήματα που δέχεται από κουλτουριάρηδες και ψευτοπροοδευτικούς– και ο θεμέλιος λίθος της χώρας και του Ελληνισμού, δίνει ο πρωθυπουργός με τη φαεινή ιδέα του να είναι πλέον ΕΛΕΥΘΕΡΗ η χρήση ναρκωτικών. Δεν είναι κάτι το νέο. Ο κ. Γ. Παπανδρέου είχε δημοσιοποιήσει από χρόνια αυτές τις αντιλήψεις του, με συνέντευξή του όπου είχε προτείνει να καλλιεργούμε χασίς σε γλάστρες στο μπαλκόνι μας. Το καινούργιο είναι ότι εξασφάλισε και τη νομιμοποίηση. Του την προσέφεραν οι καθηγητάδες που μετέχουν στη σχετική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, οι οποίοι φαίνεται ότι δεν έχουν καμία επαφή με την ελληνική πραγματικότητα. Ζουν στον κόσμο των βιβλίων τους, των θεωριών τους και του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν», ξεκομμένοι από το «πεζοδρόμιο», που αποτελεί το αληθινό πανεπιστήμιο...

Ο χρήστης θα μπορεί πλέον να παίρνει ελεύθερα τη δόση του (πταισματάκι θα είναι στο εξής, που σημαίνει στην πράξη ότι δεν θα έχει καμία συνέπεια). Δεν εξηγήσατε όμως από πού θα παίρνει, κύριε πρωθυπουργέ, τη δόση του. Από κάποιον έμπορο ασφαλώς. Που σημαίνει ότι ανοίγετε το... επάγγελμα. Υπάρχει και η λύση να εγκατασταθούν μηχανήματα στους δρόμους, παρόμοια με τους αυτόματους πωλητές... Τους οποίους ποιος θα εφοδιάζει, κύριε Παπανδρέου; Κάποιοι... χονδρέμποροι. Εκτός κι αν αναλάβει τη δουλειά του προμηθευτή το κράτος. Ή να χορηγούν τη δόση τα ψιλικατζίδικα και τα περίπτερα... Έχετε βέβαια και την άλλη διέξοδο. Να δώσετε στον κάθε χρήστη άδεια καλλιέργειας όποιου ναρκωτικού τον ικανοποιεί. Εδώ όμως θα αναγκασθείτε να δημιουργήσετε έναν φορέα τύπου ΣΔΟΕ για να ελέγχει...

Αστεία, θα πείτε, ότι λέμε... Κάθε άλλο, κύριε πρωθυπουργέ. Αγωνιούμε για το πού θα βρίσκει κάθε μέρα τη δόση του ο χρήστης, που όλοι, ακόμη και τα βαποράκια, θα προσποιηθούν τους χρήστες για να μην έχουν μπλεξίματα με την Αστυνομία και τη Δικαιοσύνη. Εδώ το κράτος δεν κατάφερε, κύριε Παπανδρέου, τόσα χρόνια να εξασφαλίσει τη χορήγηση μεθαδόνης και οι λίστες αναμονής φτάνουν πια τους 10.000! Φαντάζομαι να σας το έχει πει η φίλη σας, πρόεδρος του ΟΚΑΝΑ, κυρία Μαλλιώρη, (εκλεκτή όλων των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ) με πολλές δεκαετίες, ως ειδικός, στον χώρο των ναρκωτικών. Άχρηστα αποδείχθηκαν όλα τα προγράμματα απεξάρτησης. Παρά τα δισεκατομμύρια που σκορπίστηκαν. Κερδισμένοι ήταν οι παντός είδους διαχειριστές –εκλεκτοί της εκάστοτε κυβέρνησης– και όχι οι ναρκομανείς, που αντί να μειωθούν, πολλαπλασιάστηκαν γεωμετρικά οι έμποροι του θανάτου... Και πλέον τα ναρκωτικά κυκλοφορούν σαν... πασατέμπος σ' όλη την επαρχία. Ακόμη και στην τελευταία πόλη... Και μάλιστα τα πολύ σκληρά. Η ηρωίνη είναι πρώτη σε κατανάλωση...

Με την ελεύθερη χρήση ναρκωτικών, που πάτε να καθιερώσετε, κύριε Παπανδρέου, μεταφέροντας πάλι ξένα πρότυπα, τώρα το... πορτογαλικό μοντέλο –μετά τη Δανία του Νότου και τη Φινλανδία του Νότου, θα γίνουμε και Πορτογαλία του... Αιγαίου– ΣΤΡΑΤΙΕΣ ναρκομανών θα προκύψουν...

Ανοίγετε την πόρτα της κόλασης. Και μάλιστα τη διευρύνετε. Το δόλωμα είναι ελκυστικό για τους νέους. Που έχουν άγνοια κινδύνου και κάποια στιγμή θα πουν, ας δοκιμάσω κι εγώ... Ίσως μου αρέσει... Όταν μάλιστα θα ξέρει ότι δεν κινδυνεύει να βρεθεί στη φυλακή... Κι όταν μπεις στον ψεύτικο παράδεισο, πόρτα εξόδου δεν βρίσκεις...

Από την οικονομική κρίση, τις περικοπές των μισθών και των συντάξεων, τις αυξήσεις των φόρων, θα τα καταφέρεις με αγώνα να κρατηθείς ζωντανός. Από τα ναρκωτικά σωτηρία δεν υπάρχει...

Ελπίζουμε, ευχόμαστε να μη μας έχει... διαγράψει και ο Θεός, κατά το γνωστό Καβαφικό: «Απολείπειν ο Θεός Αντώνιον...».

το ΠΑΡΟΝ

«ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ» ΠΟΥ ΚΡΙΝΟΥΝ ΤΙΣ ΤΥΧΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

συνέχεια απο την 1η σελίδα

Bank), που αποτελεί παράρτημα της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ. Έλαβαν μέρος οικονομολόγοι και λοιποί παράγοντες με τεράστια επιρροή στην πολιτική και την οικονομία. Οι λεπτομέρειες για τα θέματα της ατζέντας είναι επτασφράγιστο μυστικό. Όπως έγραψε η εφημερίδα "τα ΝΕΑ" – απ' την οποία και μάθαμε για την συνάντηση – «η μυστική αυτή εταιρεία» θα κρίνει τις τύχες του κόσμου..., ασφαλώς κατ' άνθρωπον.

Από τους μετασχόντες σ' αυτήν γνωστά υπήρξαν μόνο λίγα ονόματα, γιατί η λίστα των καλεσμένων ελέγχονταν πολύ αυστηρά και μόνο οι πιο ισχυροί του πλανήτη ήταν καλεσμένοι, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν ο **Μπεν Μπερνάνκι** – Πρόεδρος της F.E.D., ο **Ζαν-Κλόντ Τρισέ**, Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ο **Αρντέμ Μπασκί**, κεντρικός Τραπεζίτης της Τουρκίας και ο **Τσάρλι Μπιν** υποδιοικητής της Τράπεζας της Αγγλίας ...

Οι συνομιλίες και οι παρουσιάσεις συνεχίστηκαν όλο το Σαββατοκύριακο. Οι αποφάσεις δε που πάρθηκαν θεωρούνται κρίσιμες για το μέλλον της παγκόσμιας οικονομίας και όχι μόνο.

Εκεί μέσα – όπως είπε άνθρωπος που γνωρίζει από λέσχες – κρύβονται αβυσσαλέες παρασκηνιακές συγκρούσεις, μυστικές συνεννοήσεις, προβοκάτσιες, επεξεργασμένα σχέδια, κρυφές συμφωνίες και άλλα που καθορίζουν τη μοίρα της ανθρωπότητας. Απ' αυτά ελάχιστα βγαίνουν στο φως, ενώ τα πολλά καλύπτει πέπλο αιώνιας σιωπής και μυστικότητας.

Επομένως, είναι δικαιολογημένη η λαϊκή καχυποψία, ώστε να πιστεύει κανείς ότι εκεί γίνονται τρομερά πράγματα, μια που σκοπεύουν – όπως λένε – ν' αλλάξουν τη ζωή των ανθρώπων, άγνωστο με ποιο τρόπο και πώς.

Μια ψύχραιμη, λοιπόν, αντιμετώπιση του θέματος εδραιώνει την πεποίθηση ότι τις τύχες του κόσμου δεν τις ορίζουν οι λαοί ούτε οι εκλεγμένοι κυβερνήτες τους. Τις ορίζει μια δράκα ανθρώπων, που συνέρχεται μυστικά, αποφασίζει και εντέλλεται. Αν ρίξει κανείς μια ματιά στις εξελίξεις και ανακατατάξεις των λαών, θα διαπιστώσει ότι οι συγκλονιστικές αλλαγές που έχουν συμβεί – όχι όλες – είναι αποτέλεσμα μιας λυσσαλέας επίθεσης των δυνάμεων του σκότους κατά της νομιμότητας, της δικαιοσύνης και του σεβασμού της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας του ανθρώπου.

Κι επειδή, οι δυστυχείς, αρνήθηκαν το Θεό της αγάπης, θεοποίησαν ο,τιδήποτε άλλο φθαρτό και εφήμερο. Πίστεψαν ότι το χρήμα θα τους καταστήσει πανίσχυρους, αγνοώντας ότι αυτό είναι ο πιο άπιστος φίλος και αλλάζει αφεντικό από τη μια στιγμή στην άλλη. Η πόρωσή τους αυτή, τους έκανε ανίκανους να κατανοήσουν και τα πιο ευκολονόητα, ότι «**πάντα ματαιότης τα ανθρώπινα, όσα ουχ υπάρχει μετά θάνατον· ου παραμένει ο πλούτος, ου συνοδεύει η δόξα· ελθών γαρ ο θάνατος, ταύτα πάντα εξηφάνισται...**» (νεκρώσιμο ιδιόμελο).

ΦΟΒΕΡΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΓΙΑ BILDEBERG, ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Σε μια συνέντευξη με "προεξέχοντα" Ελβετό τραπεζίτη, στο WeAreChange, της 30ής Μαΐου του 2011, εκτίθενται οι "βαθιές" σχέσεις μεταξύ των υψηλού επιπέδου διαχειριστών των ελβετικών τραπεζών και της λέσχης Bilderberg.

Γίνεται σαφές ότι η Bilderberg χρησιμοποιεί ελβετικές τράπεζες για τις δραστηριότητες ξεπλύματος χρήματος, χρηματοδοτήσεις για ανατροπές κυβερνήσεων, δολοφονίες και χρεοκοπημένες χώρες.

Ο Josef Ackermann, διευθύνων σύμβουλος της Deutsche Bank και μέλος της διοικούσας επιτροπής της Bilderberg, θεωρούνται ως μια από τις σημαντικότερες φιγούρες, που προωθούν τα σχέδια για τη λογοκρισία στο διαδίκτυο και τον περιορισμό της ελευθερίας του λόγου, καθώς έρχονται σε αντίθεση με τα σχέδιά τους για πλήρη έλεγχο.

Η συνέντευξή του είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και ακούγονται "φοβερά" πράγματα, για τους στόχους της Λέσχης, το ρόλο των ελβετικών τραπεζών και το γενικότερο πλάνο "κατάκτησης" του κόσμο.

Παραθέτουμε ένα μικρό απόσπασμα από τα όσα είπε ο τραπεζίτης:

- Πιστεύετε ότι η συνάντηση Bilderberg, στο St Moritz έχει συμβολική αξία; Επειδή το 2009, έγινε στην Ελλάδα, το 2010 στην Ισπανία και να κοιτάξουμε τι συνέβη σε αυτές τις χώρες. Μήπως αυτό σημαίνει ότι η Ελβετία μπορεί να περιμένει κάτι κακό;

"Ναι. Η Ελβετία είναι μια από τις πιο σημαντικές χώρες γι' αυτούς, γιατί υπάρχουν τόσο μεγάλη κεφάλαια εδώ. Πρόκειται για συνάντηση, όπου εκτός των άλλων, θέλουν να καταστρέψουν όλες τις αξίες που αντιπροσωπεύει η Ελβετία. Βλέπετε ότι είναι ένα εμπόδιο γι' αυτούς, δεν ανήκει στην

ΕΕ ή το ευρώ, δεν είναι απόλυτα ελεγχόμενη από τις Βρυξέλλες και ούτω καθεξής. Όσον αφορά τις τιμές δεν μιλάμε για τις μεγάλες ελβετικές τράπεζες, επειδή δεν ελέγχονται από την Ελβετία, αλλά από τους Αμερικανούς. Μιλώ για το πραγματικό πνεύμα της Ελβετίας, για τους απλούς ανθρώπους, που την αγαπάνε και θέλουν να την κρατήσουν ψηλά.

Σίγουρα έχει συμβολική αξία, όπως είπατε, όσον αφορά την Ελλάδα και την Ισπανία. Στόχος τους είναι να δημιουργήσουν ένας είδος αποκλειστικού 'Elite Club' που έχει όλη τη δύναμη και όλοι οι υπόλοιποι φτωχοί θα είναι από κάτω.

-Πιστεύετε ότι ο στόχος της Bilderberg είναι να δημιουργηθεί ένα είδος παγκόσμιας δικτατορίας, που ελέγχεται από τις μεγάλες παγκόσμιες εταιρείες, όπου δεν υπάρχουν κυρίαρχα κράτη πια;

"Ναι, και η Ελβετία είναι το μόνο μέρος που έφυγε με την άμεση δημοκρατία και βρίσκεται στο δρόμο τους. Χρησιμοποιούν εκβιασμούς, όπως στην περίπτωση της UBS, για να θέσουν τη χώρα μας ενώπιον μεγάλου χρέους, όπως ακριβώς έκαναν με πολλές άλλες χώρες. Στο τέλος ίσως θέλουν να κάνουν με την Ελβετία, αυτό που έκαναν με την Ισλανδία, όπου όλες οι τράπεζες και η χώρα, πτώχευσαν.

-Και, επίσης, να επέλθει κάτι ανάλογο στην ΕΕ;

"Βεβαίως. Η ΕΕ είναι κάτω από τη Bilderberg".

-Τι πιστεύετε πως θα μπορούσε να σταματήσει αυτό το σχέδιο;

"Λοιπόν, αυτός είναι ο λόγος που σας μιλώ. Η αλήθεια. Η αλήθεια είναι ο μόνος τρόπος. Βάλτε ένα 'φως' σε αυτή την κατάσταση, για να τους εκθέσετε. Δεν τους αρέσει να είναι στο προσκήνιο. Πρέπει να δημιουργήσουμε διαφάνεια στον τραπεζικό κλάδο και σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας".

Oionoskopos

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 14ον

Α' ΘΕΟΛΟΓΙΑ - (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

Η εφημερίδα μας σε συνέχειες θα δημοσιεύει την «Ορθόδοξη Δογματική» προς εδραίωση της Ορθοδόξου Πιστεώς μας

του πρεσβύτερου Ευστάθιου Κολλά Ορδόδοξος Θεολόγος, εκκλ/κος συνήγορος, επίτιμος πρόεδρος εφημ. κληρου Ελλάδος

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ
1.- ΘΕΟΛΟΓΙΑ. (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Κατά την εν λόγω περίοδο της αμαρτίας, της ανταρσίας του ανθρώπου στο θέλη μα του Δημιουργού του επικρατεί η διαστροφή των σχέσεων του ανθρώπου μετά του Θεού. Δεν υπάρχει καταστροφή των σχέσεων ανθρώπου και Θεού, αλλά μια περίοδος απομάκρυνσης του ανθρώπου από το Θεό. Με άλλα λόγια, κατά την εν λόγω περίοδο της αμαρτίας του ανθρώπου έναντι του Θεού δεν καταστρέφονται, αλλά διαστρέφονται οι σχέσεις ανθρώπου και Θεού. Δηλαδή, ο άνθρωπος φοβάται το Θεό, και τον εχθρεύεται. Ο Θεός αντιδρά σκληρά στην ανταρσία αυτή του αν θρώπου, και με την αντίδρασή του αυτή κάνει φανερόν, ότι δεν «παίζει» με την αμαρτία του ανθρώπου, γιατί δεν μπορεί να την ανεχθεί, και απόδειξη αυτού είναι το γεγονός, ότι κατέβηκε ο ίδιος για να απαλλάξει τον κόσμο από την αμαρτία. Ο αμαρτωλός πλέον άνθρωπος συνδέεται με το Θεό, διά του μίσους προς Αυτόν.

Έχουμε διαστροφή, αφ' ενός μεν, της σχέσης Θεού και ανθρώπου, και αφ' ετέρου διαστροφή των σχέσεων των ανθρώπων μεταξύ τους, [π.χ. Κάιν - Άβελ]. Τούτο δηλώνει ότι η διαστροφή των σχέσεων του ανθρώπου με το Θεό έχει ως αποτέλεσμα και τη διαστροφή των σχέσεων των ανθρώπων μεταξύ τους, και αντιθέτως η καλή σχέση μετά του Θεού έχει ως αποτέλεσμα την πραγματική καλή σχέση των ανθρώπων μεταξύ τους. Ο Θεός «μεταμελείται» (= αλλάζει γνώμη) για την δημιουργία του κόσμου, και καταστρέφει το μεγαλύτερο μέρος αυτού δια του κατακλυσμού των υδάτων. Αλλά ο άνθρωπος και μετά τον κατακλυσμό παραμένει αμετανόητος, διό και γνωρίζει, πολλάκις, την οργή του Θεού. Κατά την περίοδο της αμαρτίας χαρακτηριστικό γνώρισμα των σχέσεων Θεού και ανθρώπου είναι ότι ο Θεός φανερώνεται και μετά την αμαρτία, και ότι ο αμαρτωλός δεν διαφεύγει του Θεού. Ο Θεός δεν παύει να είναι φύλακας της ηθικής και του δικαίου, «αποκαλύπτεται γαρ οργή Θεού απ' ουρανού επί πάσαν ασέβειαν και αδικίαν ανθρώπων των την αλήθειαν εν αδικία κατεχόντων, διότι το γνωστόν του Θεού φανερόν εστίν εν αυτοίς, ο γαρ θεός αυτοίς εφανέρωσε», [Εβρ. 1,18-19]. Εκλέγει μάλιστα ο Θεός ορισμένα πρόσωπα δια των οποίων προετοιμάζει την επιστροφή του κόσμου προς Αυτόν, την σωτηρία του κόσμου. Εδώ πρόκειται περί ειδικής αποκαλύψεως του Θεού.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΓΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥΣΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΑΥΤΟΥ;

Βασικά όχι. Ο Θεός δεν απομακρύνθηκε από τη δημιουργία Του και τη ζωή των ανθρώπων. Εν τούτοις ο άνθρωπος απομακρυνθείς του Θεού διεστράφη (= παρα μορφώθηκε, αλλοιώθηκε, διεφθάρη). Δεν έπαψε να είναι άνθρωπος, αλλά είναι άνθρωπος διεστραμμένος. Αντί να ζητεί το Θεό, ο οποίος του αποκαλύφτηκε, και να τον λατρεύει, λάτρευε τα ομοιώματα, τα είδωλα, γιατί ο νούς του, το «κατ' ει κόνα» έχει σκοτιστεί, «... γνόντες τον Θεόν ουχ ως Θεόν εδόξασαν ή ευχαρίστη σαν, αλλ' εματαιώθησαν εν τοις διαλογισμοίς αυτών, και εσκοτίσθη η ασύναιτος αυτών καρδία, φάσκοντες είναι σοφοί εμωράνθησαν, και ήλλαξαν την δόξαν του αφθάρτου Θεού εν ομοιώμασι εικόνος φθαρτού ανθρώπου και πετεινών και τετρα πόδων και ερπετών. Διό και παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εν ταις επιθυμίαις των καρ διών αυτών εις ακαρθασίαν του ατιμάζεσθαι τα σώματα αυτών εν αυτοίς», [Ρωμ. 1,21-32].

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΝΕΑ ΑΘΛΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ

(ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΕΣ ΤΩΝ ΠΕΠΤΩΚΟΤΩΝ ΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ)

Είναι βεβαίως γνωστό ότι τα τελευταία χρόνια παρακολουθούμε άλλο ένα επεισόδιο στο μακραίωνο σήριαλ της απόπειρας των Φραγκολατίνων να επιτύχουν τη λεγόμενη Ένωση με την Ορθόδοξη Εκκλησία (με τη λέξη «ένωση» φυσικά να υπονοεί πάντοτε την υποταγή υπό τους δικούς τους όρους). Και επειδή ασφαλώς το πράγμα έχει προ πολλού προσλάβει και άλλες διαστάσεις, βλέπουμε ταυτόχρονα και ένα ακόμη άθλιο επεισόδιο σ' ένα ακόμη ευρύτερο σήριαλ: εκείνο του γενικότερου θρησκευτικού συγκρητισμού, που έχει ως άμεσους στόχους του την άμβλυνση της θρησκευτικής συνείδησης των λαών, τη σταδιακή ισοπέδωση (μέσα από τη μιθριδατική εξοικείωση με τις συνεχείς επαφές, τους «διαλόγους» και τις συμπροσευχές) των θρησκευτικών τους ιδιαιτεροτήτων και την ψυχολογική τους προετοιμασία για το σερβίρισμα της νεοεποχίτικης πανθρησκειακής σαλάτας, της οποίας η παρασκευή βρίσκεται ήδη εν πλήρη εξελίξει. Βεβαίως εννοείται ότι βλέπουμε και προφανή πολιτικά παιχνίδια, δεδομένης της καθ' όλα ύποπτης εδώ και καιρό υιοθεσίας (ή, για την ακρίβεια, άλωσης) του Φαναρίου από τα όργανα της Νέας Τάξης. Τα πολιτικά δρώμενα όμως, όσο κι αν διαπλέκονται άμεσα με τα θρησκευτικά μέσα σ' αυτό το νεοεποχο-ταξίτικο γαϊτανάκι, δεν είναι ούτως ή άλλως τα πρωτεύοντα. Για τον γράφοντα, το παιχνίδι που αυτή τη στιγμή παίζεται πάνω στον πλανήτη, είναι πρωτίστως πνευματικό και θρησκευτικό και δευτερευόντως πολιτικό και οικονομικό. Σε πείσμα όλων των προσεγγίσεων που εδράζονται στο (ενίοτε χρήσιμο μεν, αλλά βεβαίως και απελπιστικά) απλοϊκό μαρξιστικό μοντέλο, θεωρώ ότι η οικονομική και πολιτική υποταγή των λαών αποτελεί στην πραγματικότητα το μέσο για την πνευματική τους άλωση – και όχι το αντίστροφο.

Και αυτό το θρησκευτικό – πνευματικό παιχνίδι μαίνεται εδώ και δεκαετίες, με τη συνενοχή εννοείται και του ίδιου του Φαναρίου (θυμηθείτε για παράδειγμα τα διαβόητα οικουμενιστικά ανοίγματα του Αθηναγόρα), επ' εσχάτων όμως των χρόνων και της Ελλαδικής Εκκλησίας (είτε με τους εναγκαλισμούς του προηγούμενου Αρχιεπισκόπου με το Βατικανό, είτε με τη μόνιμη εκπροσώπηση στην παρωδία του – αυτοφερόμενου ως – Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών, είτε με τους συναγελασμούς συγκεκριμένων ιεραρχών μας σε διαθρησκειακές λατρευτικές μυστικοσυνάξεις μαζί με καρδινάλιους, γκουρού, ιμάμηδες και μάγους). Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο θεωρημένα τα πρόσφατα γεγονότα φωτίζονται απολύτως. Η πεπτωκυία ρασοφόρος σύναξη του Φαναρίου, που ευτελίζει χύδην απαξάπαν το ενδόξως βαρυφορτωμένο ιστορικά σημαινόμενο της έννοιας του Οικουμενικού Πατριαρχείου, επεχείρησε για μια ακόμη φορά να μας συμπαρασύρει στον θλιβερό της κατήφορο. Ευτυχώς όμως – επί του παρόντος τουλάχιστον – απέτυχε...

Ας δούμε λοιπόν εν συντομία τα γεγονότα (τα οποία πιθανότατα δεν τα γνωρίζετε, δεδομένου ότι τα ελλαδικά βοθροκάναλα τυρβάζονται μόνο περί τους Γιωργάκηδες, τους Κωστάκηδες, τις Ντόρες, τους δήθεν ιούς των χοίρων και τα λοιπά ανθυποσκύβαλα). Πριν από αρκετούς μήνες οι επαφές Βατικανού και Φαναρίου είχαν φτάσει πλέον σε τόσο θερμό σημείο, ώστε να δρομολογηθεί ακόμη και κάποια ένωση ανάμεσά τους (που στα χαρτιά μεν υποτίθεται ότι δεν θα έθιγε δογματικά θεολογικά ζητήματα, πράγμα όμως που μόνο...διανοητικά καθυστερημένους θα μπορούσε να παραπλανήσει και όχι ασφαλώς τους στοιχειωδώς έχοντας οφθαλμούς οράν και νουν συνιέναι). Την ίδια εποχή στην Ελλάδα, μία ομάδα αρχιερέων, κληρικών και μοναχών (και για την ακρίβεια, άπας ο πνευματικός ανθός του χώρου), αποφασίζοντας την προβολή αντίστασης έναντι της επερχόμενης εκτροπής, προσυπέγραψε ένα εξαιρετικό κείμενο, την «Ομολογία Πίστεως κατά του Οικουμενισμού» (για να ακολουθήσουν περίπου 10.000 ακόμη υπογραφές – μεταξύ αυτών βεβαίως και του υποφαινομένου, καθώς και ενίων ετέρων της παρέας μας εδώ στον «Αντιφωνητή»). Πληροφορούμενος το γεγονός, ο πεπτωκώς ταγός του Φαναρίου, πάνω στην απροκάλυπτη εδώ και καιρό σπουδή του να μετατραπεί σε θεραπαινίδα του Βατικανού, χαρακτήρισε απαράδεκτη την «Ομολογία», δηλώνοντας επίσης ότι οι πρωτεργάτες της σύντομα «θα λάβουν τις δέουσες απαντήσεις». Με επιστολή του λοιπόν προς τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κατηγορούσε με βαριές εκφράσεις την προσυπογραφή της από πολλούς αρχιερείς, ηγουμένους, κληρικούς και λαϊκούς της Εκκλησίας της Ελλάδας, κατήγγελε την «Ομολογία» ότι παραπλανά, εξαπατά και οδηγεί σε Σχίσμα και καλούσε την Ιεραρχία να πάρει θέση και να καταδικάσει το κείμενο και τους κληρικούς που το υπέγραψαν επιβάλλοντας ποινές, «αναλογιζόμενη τον κίνδυνον, τον οποίο εγκυμονεί δια την ενότητα της Εκκλησίας η επιδεικνυμένη ανοχή ή και η υπό τινων εκ των επισκόπων αυτής ενθάρρυνσις, τοιούτων διχαστικών ενεργειών»!

Σχεδόν ταυτόχρονα όμως είχαμε και άλλη επιστολή ετέρου γνωστού πεπτωκότος οικουμενιστή ρασοφόρου, του Μητροπολίτου Περγάμου Ιωάννη Ζηζιούλα (συμπροέδρου της Μικτής Διεθνούς Επιτροπής του Θεολογικού Διαλόγου Ορθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικών) προς όλους τους ελλαδικούς αρχιερείς, στην οποία με αυστηρό και ψυχολογικά εκβιαστικό ύφος τους έθετε «προ των ευθυνών τους» (θαυμάστε απύθμενο θράσος!), επειδή επιτρέπουν την κριτική στα συντελούμενα στον χώρο του Οικουμενισμού και ζητούσε την παρέμβαση της Ιεραρχίας όχι για να συζητήσει αυτή το ζήτημα του Διαλόγου, αλλά για να απαγορεύσει ουσιαστικά την ασκούμενη κριτική!

Τελικά όμως η Σύνοδος της ελλαδικής Εκκλησίας, σε συνεδρίασή της πριν από λίγες μέρες, όχι μόνο δεν καταδίκασε κανέναν εκ των...κακών ανταρτών, αλλά και έκανε ουσιαστικά αποδεκτή την «Ομολογία Πίστεως», αφήνοντας τους αιρετικούς του Φαναρίου ως (φρίττουσαν προφανώς) στήλην άλατος. Το γεγονός βέβαια ήταν μάλλον απρόσμενο, γιατί είναι γνωστό ότι στην πλειονότητα της ελλαδικής Εκκλησίας οι οικουμενιστικές αντιλήψεις – για να το θέσουμε κομψά – δεν είναι ακριβώς...άγνωστες, φαίνεται ωστόσο ότι εκείνοι οι λίγοι ιεράρχες που κρατάνε ακόμη τις Θερμοπύλες, παραείναι στιβαρές προσωπικότητες, όπως βέβαια και οι άλλοι (κληρικοί τε και λαϊκοί) συνοδοιπόροι τους. Αλλά βέβαια φαίνεται κυρίως και το ότι ακόμη μας κρατάει ο...ετάζων καρδίας και νεφρούς και καμιά φορά φωτίζει ακόμη τα σκοτισμένα μυαλά μας, σε βάρος κάθε θλιβερού πράκτορα του διεθνούς Σιωνισμού, που υποδύεται τον διάδοχο μιας έδρας, την οποία κατείχαν κάποτε ο Ιωάννης Χρυσόστομος και ο Φώτιος (και συγχωρέστε με για το θράσος, αλλά – υπείκοντας απλώς στην προτροπή του Μ.Αθανασίου να διακόπτουμε την κοινωνία με τους αιρετικούς κληρικούς – δηλώνω την αφελή απορία μου για το πότε ακριβώς θα κηρύξουμε επιτέλους έκπτωτο και αποσυνάγωγο αυτόν τον θλιβερό Βαρθολομαίο και εκφράζω – για μια ακόμη φορά – την απύθμενα οδυνηρή θλίψη μου για το Οικουμενικό Πατριαρχείο, που από μητέρα Εκκλησία και θεματοφύλακας της Ορθοδοξίας μετεξελίσσεται δυστυχώς ολοένα και περισσότερο σε μητέρα αταξίας και κακοδοξίας, σε άθυρμα της εβραιοαμερικανικής πολιτικής και σε τραγικό δούρειο ίππο για την εντός των ορθοδόξων τειχών εισαγωγή νεοεποχίτικων αλχημειών)...

Γνωρίζω βέβαια ότι αρκετοί θα χαρακτηρίσουν όλα τα προαναφερθέντα ως υπερβολές ή και ως πραγματεία περί όνου σκιάς. Μπορεί και να θεωρούν ότι σε τελική ανάλυση τίποτε το ιδιαίτερα αξιοσημείωτο δεν μας χωρίζει από τους Φραγκολατίνους, οπότε καλό θα ήταν να τελειώνει επιτέλους αυτή η χιλιόχρονη διχαστική ιστορία. Μπορεί και να ενστερνίζονται και όλα αυτά τα τεχνηέντως υποβολιμαία περί «αγάπης» και «ομόνοιας». Επειδή όμως και η πολλή «αγάπη» βλάπτει καμιά φορά την...υγεία, έχω την αίσθηση ότι ήρθε επιτέλους η ώρα να πούμε τα πράγματα και με το όνομά τους...

Κατ' αρχάς οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι οι θεολογικές διαφορές με τη Δύση είναι στην πραγματικότητα χαώδεις και φυσικά δεν έχουν πάψει στο παραμικρό να υφίστανται. Όσο κι αν είναι βέβαιο ότι για εκείνη την τελική ρήξη του 1054 έπαιξαν προφανή ρόλο και πολιτικά αίτια (τα οποία ασφαλώς υπερτονίζουν οι εγκάθετοι του συγκρητισμού), είναι ακόμη πιο σίγουρο ότι αυτό το γεγονός επιστέγασε απλώς τυπικά μία μακραίωνη διαφοροποιητική πορεία, που στα μέσα του 11ου αιώνα ήταν πλέον μη αναστρέψιμη. Επρόκειτο ουσιαστικά για δύο κόσμους σε πλήρη απόκλιση ήδη από την αρχαιότητα, τους οποίους η εξάπλωση του Χριστιανισμού όχι μόνο δεν μπόρεσε να ενοποιήσει, αλλά στην πραγματικότητα έκανε το μεταξύ τους χάσμα ακόμη πιο αγεφύρωτο, γιατί απλούστατα η (αρχικώς λατινικά απλοϊκή και ακολούθως και γερμανικά εκβαρβαρισμένη) Δύση – σε αντίθεση με τη βαθιά μυστική εμπειρία της Ανατολής – ποτέ δεν μπόρεσε να φτάσει μακρύτερα από μία κοντόφθαλμη, ορθολογιστική και μέσω απλοϊκών δικανικών προσεγγίσεων απόπειρα κατανόησης και ερμηνείας του θείου. Η θεμελιώδης αυτή διαφοροποίηση, που τυγχάνει και η κύρια γενεσιουργός αιτία όλων των επιμέρους δυτικών δογματικών παρεκκλίσεων (οι οποίες φυσικά δεν αφορούν μόνο στο πρωτείο, αλλά είναι επίσης πάρα πολλές και ουσιαστικές, παρά τα όσα οι Οικουμενιστές διαπρυσίως διακηρύττουν), κατά κανένα τρόπο δεν έχει έστω εξομαλυνθεί. Πολύ περισσότερο φυσικά ουδέν σημείον επαφής υφίσταται τόσο με όλο το θλιβερό εκείνο συνονθύλευμα που απαρτίζουν τα αναρίθμητα και θεολογικώς έωλα προτεστάντικα παραμάγαζα, όσο και με τις άλλες θρησκείες. Και βέβαια η υποβολιμαία βλακώδης «διαπίστωση» πως «όλοι στον ίδιο Χριστό πιστεύουμε» (βλακώδης, γιατί απλούστατα ΔΕΝ πιστεύουμε στον (ίδιο Χριστό) ίσως να είχε κάποιο νόημα σε περιπτώσεις ιδεολογικοποίησης της πίστης, θρησκειοποίησης του εκκλησιαστικού γεγονότος ή θεώρησης της έννοιας της θέωσης ως ατομικής υπόθεσης του καθενός (οπότε θα μπορούσε πράγματι να υποτεθεί και η δυνητική της πραγμάτωση μέσα από πολλούς και διαφορετικούς δρόμους). Επειδή όμως εδώ ούτε περί ιδεολογίας πρόκειται, ούτε περί πράξεως περιχαρακωμένης ιδιωτείας, είναι προφανές ότι κάθε οργανωμένη απόπειρα σύγχυσης και συγκρητισμού, μόνο εκ του πονηρού αρύεται. Υπ' αυτό το πρίσμα εννοείται ασφαλώς ότι την ακόμη ευρύτερη διαθρησκειακή «διαπίστωση» ότι «όλοι στον ίδιο Θεό πιστεύουμε» απαξιώ ακόμη και να τη σχολιάσω. Και ως εκ τούτου φυσικά απαξιώ να σχολιάσω και την παλαιότερη ρήση του θλιβερού ταγού του Φαναρίου ότι όλες οι θρησκείες μπορούν να οδηγήσουν στον Θεό. Η κατάντια του πεπτωκότος σε όλο της το απερινόητο μεγαλείο...

Και συνεχίζω. Οφείλουμε ακόμη να ξεκαθαρίσουμε ότι επί της ουσίας ο όρος «Διάλογος μεταξύ των Εκκλησιών» είναι ανυπόστατος και μόνο κατά (θλιβερήν) οικονομίαν χρησιμοποιείται. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν Εκκλησίες, άρα πώς να...διαλεχθούν και πώς να προσπαθήσουν να...ενωθούν; Η Εκκλησία είναι απλούστατα μία, η Αποστολική και Καθολική, ήτοι η Ορθόδοξη. Όλα τα άλλα, από τους Φραγκολατίνους ως τα απειράριθμα προτεστάντικα καρτούν (πώς αλλιώς δηλαδή να αποκαλούσαμε άραγε την εικόνα π.χ. Αγγλικανής επισκόπου να...ευλογεί γάμο μεταξύ ανδρών!), αποτελούν απλώς πλήρεις εκτροπές και καρικατουρίστικες αλλοιώσεις. Και αφού είναι εκτροπές και δεν είναι Εκκλησίες, δεν επενεργείται εκεί μέσα δια του Αγίου Πνεύματος απολύτως ΤΙΠΟΤΕ! Μπορεί να εκπλήξω τώρα και αρκετούς αναγνώστες μας με αυτό που θα πω (παρότι δεν θα έπρεπε, γιατί κανονικά αποτελεί κοινό τόπο), αλλά από το 1054 και εξής οι Φραγκολατίνοι ούτε αγίους βγάζουν, ούτε ιερωσύνη έχουν, ούτε Θεία Ευχαριστία, ούτε άλλα μυστήρια. Όσα γίνονται μέσα στους ναούς τους έκτοτε πάρα πολύ απλά είναι όλα άκυρα!

Ποιος λοιπόν εβραιοαμερικανοσιωνοκίνητος εν Κωνσταντινουπόλει (αν)ιεράρχης τολμά να μας κατηγορεί (και να μας απειλεί και με επιτίμια), επειδή αντιστεκόμαστε στη χυδαία απαίτησή του να ενωθούμε με αυτούς; Η μόνη επανένωση που θα μπορούσαμε να δεχτούμε (και μακάρι βέβαια να γινόταν) είναι η επιστροφή των διαστρεβλωτών στην ενιαία Εκκλησία των πρώτων αιώνων, από την οποία οι ίδιοι παρεξέκλιναν. Το να επανενωθούμε όμως με τους δικούς τους θεολογικούς δογματικούς όρους σημαίνει ότι αυτομάτως εκτρεπόμαστε και εμείς. Την ώρα δηλαδή που ο εκτρωματικός (αυτοφερόμενος ως) «Χριστιανισμός» της Δύσης καταρρέει μέσα στις αμαρτίες και τα μεταφυσικά του αδιέξοδα, την ώρα που πάμπολλοι Ιταλοί και Γάλλοι διανοητές με ανησυχίες βαφτίζονται Ορθόδοξοι (προσφυώς είχε πει κάποτε ο Ζουράρις ότι «όλοι οι σοβαροί Γάλλοι φιλόσοφοι είτε αυτοκτόνησαν, είτε έγιναν καλόγεροι στο Άγιο Όρος» – ρήση, που ίσως φαντάζει...ζουραρικώς υπερβολική, αλλά επειδή έχω παρακολουθήσει και εγώ κάπως την πορεία των μετά Σαρτρ Γάλλων υπαρξιστών, μπορώ να σας βεβαιώσω ότι δεν απέχει και πάρα πολύ της πραγματικότητας), εμείς θα πετάξουμε στα σκουπίδια τη Φιλοκαλία, τους Νηπτικούς, τους Ησυχαστές και θα πάμε να ενωθούμε με αυτούς που πιστεύουν (ένα μόνο ενδεικτικό λέω τώρα) ότι ο Υιός σταυρώθηκε για να εκπληρωθεί η Θεία Δικαιοσύνη, ήτοι για να εξιλεωθεί δια του πόνου και του θανάτου στον Σταυρό η πεπτωκυία ανθρώπινη σάρκα απέναντι στον οργισμένο τιμωρό Πατέρα για το προπατορικό αμάρτημα; Είναι ηλίου φαιδρότερο ότι όποιος έχει διαβάσει έστω μισή σελίδα από Μέγα Βασίλειο, μόνο ως ατυχή αστεϊσμό θα μπορούσε να εκλάβει μία τέτοια «πρόταση» (όσο βεβαίως και αν η ελεεινή σύναξη του Φαναρίου μας την υποβάλλει ως μονόδρομο μέσα στην απερινόητη πνευματική της κατάντια)...

Και βέβαια στο σημείο αυτό καλό θα ήταν νομίζω – προς άρσιν πάσης παρεξηγήσεως – να ξεκαθαρίσουμε και κάτι ακόμη. Εδώ το ζήτημα δεν είναι ποιος θα παρασύρει ποιον υπό τους όρους του ή ποιος θα κερδίσει τις...εντυπώσεις. Δεν είναι ούτε πολιτικό παιχνίδι, ούτε θέμα εγωισμών. Το πρόβλημα υψώνεται πλέον σε επίπεδο καθαρά σωτηριολογικό. Εκτός Εκκλησίας, δίχως τη σύναξη γύρω από το Άγιο Ποτήριο και δίχως μυστηριακή ζωή, δεν υπάρχει θέωση, άρα ούτε και σωτηρία. Να λοιπόν ποιο είναι στην πραγματικότητα το μέγα διακύβευμα. Και όχι βέβαια ότι και ημείς οι δύστηνοι ποιούμεν τι αξιοσημείωτον, μένοντας κατ' όνομα Ορθόδοξοι, κάνοντας τον σταυρό μας στο σπίτι μας ως εξατομικευμένοι προτεστάντες, ανάβοντας κάνα κερί άπαξ του ενιαυτού και μένοντας εκτός της λατρευτικής συνάξεως και της μυστηριακής ζωής, αλλά τουλάχιστον το σωτηριολογικό πλαίσιο υπάρχει και είναι δίπλα μας. Άλλο να υπάρχει (οπότε έχεις μια ευκαιρία, όσο ζεις, να το ανακαλύψεις) και άλλο να νοθευτεί και να καταστραφεί (οπότε βεβαίως πάσα ελπίς – ό,τι κι αν εμείς πλέον επιλέξουμε – θα έχει οριστικά εκλείψει)...

Όλα αυτά μπορεί για πολλούς να είναι ψιλά γράμματα (όσο δεδομένη τυγχάνει άλλωστε και η κωμικοτραγική πλέον νεοελλαδική μιθριδατική άμβλυνση του «έλα μωρέ τώρα»), αλλά για κάθε συνειδητό ορθόδοξο είναι η κατεξοχήν ουσία. Πέραν όμως αυτού, θα ήταν χρήσιμο να επισημάνουμε και κάτι ακόμη: μία πιθανή υποχώρηση της ελλαδικής Εκκλησίας θα είχε και άλλες συνέπειες, που πλέον δεν θα ήταν θεολογικές, αλλά καθαρά εθνικές (και κάποιον που αδιαφορεί θεολογικά, οπότε δεν τον πολυενδιαφέρουν όλα τα προαναφερθέντα, αυτό δεν μπορεί να τον αφήσει αδιάφορο). Αν η επίσημη Ελλαδική Εκκλησία (σε επίπεδο εννοώ Ιεράς Συνόδου) αποφασίσει κάποια στιγμή την ένωση με το (ή μάλλον υπό το) Βατικανό, θα πρέπει να θεωρείται απολύτως δεδομένη η δημιουργία Σχίσματος εντός της χώρας μας, καθώς μεγάλο μέρος του κλήρου και ακόμη μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού λαού θα μείνει πιστό στην πατρώα αυθεντική πίστη και θα κηρύξει ακοινωνησία με τους πλανεμένους κληρικούς (και τότε βέβαια, εννοείται, θα μας δείτε κι εμάς στο...βουνό με φυσεκλίκια). Ποιος είναι λοιπόν αυτός ο εξωνημένος μεγαλόσχημος ρασοφόρος που τολμά και επιχειρεί την πρόκληση ενός νέου και με ανυπολόγιστες συνέπειες εθνικού διχασμού, μόνο και μόνο για να ξεπληρώσει τα όποια ενδεχόμενα...γραμμάτια προς τα ξένα αφεντικά που τον ανέβασαν στον...οικουμενικό του θρόνο;

Ευτυχώς όμως πριν από λίγες μέρες η ηγεσία της ελλαδικής Εκκλησίας στάθηκε (παρ' ελπίδαν – τολμώ να πω) στο ύψος της, συμβάλλοντας αποφασιστικά στο ουσιαστικό πάγωμα των ενωσιακών διαπραγματεύσεων, που την ίδια ακριβώς περίοδο διεξάγονταν στην Κύπρο, και αποτρέποντας την υλοποίηση ενός ακόμη βήματος στο νεοταξίτικο και νεοεποχίτικο σχέδιο της προόδου της ιδέας της Παγκόσμιας Θρησκείας (υπενθυμίζω – για μια ακόμη φορά – ότι το ευρύτερο παιχνίδι των εναγκαλισμών δεν αφορά μόνο σε καρδιναλίους, αλλά και σε πάστορες, ιμάμηδες και γκουρού), για το οποίο η Ορθοδοξία είναι φυσικά το μεγάλο αγκάθι. Αυτή είναι ο μεγάλος στόχος του Σιωνισμού, που φυσικά δεν είναι πολιτικο-οικονομική «σέχτα», όπως νομίζουν οι αφελείς, αλλά ξεκάθαρα αποτελεί θρησκεία, η οποία απλούστατα προετοιμάζει μεθοδικά το έδαφος για την έλευση του Μεσσία της, εξ ου και η οργανωμένη απόπειρα για την ομογενοποίηση του πλανήτη (δια της αποδομήσεως εθνών, ιστοριών, γλωσσών και θρησκειών) και για την ψυχολογική του εξουθένωση (δια της συνεχώς διοχετευόμενης τρομοϋστερίας με τις δήθεν Αλ Κάιντες και τις δήθεν φονικές γρίππες). Όσο όμως κι αν οι πρόσφατες εξελίξεις ήταν θετικές – και έλαβε μοιραία έτσι αναβολή και το ημέτερο...αντάρτικο – είναι πασιφανές ότι δεν υπάρχει περιθώριο για κανένα εφησυχασμό, πράγμα που απλούστατα σημαίνει ότι τα...φυσεκλίκια θα παραμείνουν έτοιμα άχρι καιρού στο ντουλάπι. Αυτή η μάχη δείχνει να κερδήθηκε. Ο πόλεμος ωστόσο είναι ακόμη πολύ μακρύς...

"Αντιφωνητής"

ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ
ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ - ΕΛΛΑΔΑ (ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ)

συνέχεια από την 1η σελίδα

Η οικονομική κρίση της Αργεντινής έχει τα ίδια κοινά με την ελληνική

Η Αργεντινή το 1991 αποφάσισε να συνδέσει το νόμισμά της (πέσο) με το δολάριο, με σταθερή ισοτιμία, δηλαδή υιοθέτησε το αμερικανικό νόμισμα στη θέση του δικού της (Στην χώρα μας δεν έγινε κάτι παρόμοιο με το ευρώ το 2002;).

Οι χώρες (Σουηδία, Δανία, Αγγλία) που αντιτάχθηκαν τότε στις πιέσεις του Ζακ Ντελόρ και δεν εντάχθηκαν στο ευρώ, σήμερα δεν διατρέχουν τέτοιο κίνδυνο.

Η Αργεντινή με τη νομισματική αυτή σύνδεση πέτυχε μεν να καταπολεμήσει τον υψηλό πληθωρισμό, αλλά έχασε την ανταγωνιστικότητα, μειώθηκαν οι εξαγωγές της και αυξήθηκε το εξωτερικό της χρέος (Το ίδιο δεν έγινε και στη χώρα μας;).

Οι εταιρείες της Αργεντινής άρχισαν να μετακομίζουν στις γειτονικές χώρες (Βραζιλία, Μεξικό κ.α.), που είχαν φθηνότερα εργατικά χέρια (Στην Ελλάδα δεν βιώνουμε την «μετεγκατάσταση» επιχειρήσεων στην Βουλγαρία, Σκόπια κ.α.;).

Στην Αργεντινή η ύφεση εδραιώθηκε το 1999, και το δάνειο από το Δ.Ν.Τ. δεν έφερε την ανάπτυξη όπως υπόσχονταν. Τα spread πέταξαν στις 6.000 μονάδες (Στην Ελλάδα δεν έγιναν τα ίδια ακριβώς μετά το 2009;).

Στην Αργεντινή το 1999-2000 η ανεργία άρχισε να καλπάζει και «οι αγανακτισμένοι κατσαρολάδες» βγήκαν στους δρόμους της πρωτεύουσας και των άλλων πόλεων. Η υποαπασχόληση και η μερική απασχόληση αντικατέστησαν την πλήρη (Αυτό μήπως έχει κάποια σχέση με μας;).

Στην Αργεντινή οι αποταμιευτές αγόραζαν όσο-όσο τα δολάρια (όταν τα εύρισκαν) και τα φυγάδευαν στο εξωτερικό (Σας θυμίζει τίποτε αυτή η εικόνα ως προς το δεύτερο σκέλος;).

Στην Αργεντινή άρχισε το κύμα των ιδιωτικοποιήσεων ΔΕΚΟ και φυσικών πόρων (υδροηλεκτρικά, ενέργεια, ορυχεία κ.α.) με εξευτελιστικές τιμές και όχι μόνο δεν γέμισε τα κρατικά ταμεία, αλλά αντίθετα η οικονομία της εξαρτήθηκε απόλυτα από το εξωτερικό (Τέτοιο φαινόμενο δεν ξεκίνησε και στην Ελλάδα;). Στην Αργεντινή, με την εφαρμογή του πακέτου των έκτακτων και τακτικών μέτρων με τον κωδικό «Corralon», αφανίστηκαν νευραλγικοί τομείς της οικονομίας (αγορά ακινήτων, αυτοκινήτων, εμπόριο, βιομηχανία ...), ο δε γενικός δείκτης του Χρηματιστηρίου υποχώρησε από τις 600 μονάδες στις 200 (Τέτοιες ομοιότητες δεν υπάρχουν και στην Ελλάδα;).

Στην Αργεντινή, η μεσαία τάξη που αποτελούσε την «ραχοκοκαλιά» της κοινωνίας, διαλύθηκε. Το 60% του πληθυσμού βρέθηκε κάτω από το όριο της πτώχειας. Η διαφθορά και η φοροδιαφυγή έγιναν σπορ. Ο πληθωρισμός καταδυνάστευε την χώρα, οι τιμές, μήνα με το μήνα, αυξάνονταν ραγδαία (Αυτό μήπως σας θυμίζει κάτι;).

Η Κυβέρνηση της Αργεντινής βλέποντας τα κεφάλαια να φεύγουν στο εξωτερικό με ταχείς ρυθμούς και να φέρνουν τεράστια κρίση στο τραπεζικό σύστημα, έβαλε όριο ανάληψης μετρητών από τραπεζικούς λογαριασμούς (μέχρι 250 πέσο το μήνα), το γνωστό «Corralito». Τότε η μεσαία τάξη εξηγέρθηκε, προκαλώντας τα αργεντίνικα Δεκεμβριανά (Ευτυχώς στην Ελλάδα – παρ' όλο που η μεσαία τάξη βράζει – δεν έχουμε ακόμη τέτοια).

Στην Αργεντινή η κρίση ξέσπασε και πριν φθάσει η χώρα στη χρεωκοπία της, εφάρμοσε βραχυπρόθεσμα «σταθεροποιητικά προγράμματα», τα οποία όμως, παρ' όλες τις προσπάθειες δεν έφεραν το επιθυμητό αποτέλεσμα κι έτσι συνεχίστηκε η δυστυχία και η ανέχεια (Το ίδιο δεν βιώνουμε τον τελευταίο καιρό και στη χώρα μας;).

Στην Αργεντινή το ΔΝΤ είχε χορηγήσει δάνεια 7,2 δις δολ. το 1999 και 39,7 δις δολ. τον Δεκέμβριο του 2000. Όμως οι όροι ήταν τόσο ασφυκτικοί ώστε οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων και των συνταξιούχων να μειωθούν αισθητά (Κάτι ανάλογο δεν συμβαίνει και στην χώρα μας;).

Η Αργεντίνικη κυβέρνηση το Νοέμβριο του 2001 παραδέχθηκε ότι δεν μπορούσε να εκπληρώσει τις απαιτήσεις του Δ.Ν.Τ., και δεν έβαλε στόχο να μειώσει το έλλειμμα. Τότε το Δ.Ν.Τ. αρνήθηκε να δώσει τη δόση 1,25 δις δολάρια και ... (Μήπως και αυτά σας θυμίζουν κάτι;).

Πώς η Αργεντινή μπήκε στην ανάπτυξη

Όλο το μήνα Δεκέμβριο του 2001 βρίσκονταν στους δρόμους εργάτες, αγρότες, υπάλληλοι... ζητώντας την παραίτηση της κυβέρνησης. Στις 21 Δεκεμβρίου οι «κατσαρολάδες αγανακτισμένοι» περικύκλωσαν το προεδρικό μέγαρο και ο Πρόεδρος Φερνάντο Ντε Λα Ρουά μόλις πρόλαβε να διαφύγει με ελικόπτερο από την ταράτσα του προεδρικού μεγάρου, γλυτώνοντας από την οργή του όχλου.

Ο νέος Πρόεδρος, Νέστορ Κίρχνερ έκανε στάση πληρωμών και δεν αναγνώρισε το χρέος.

Στα μέσα του 2002 η Αργεντινή αποσύνδεσε το πέσο από το δολάριο. Ακολούθησε η υποτίμησή του και η περαιτέρω διολίσθησή του.

Έτσι στις αρχές του 2003 ήρθαν τα πρώτα καλά νέα. Η οικονομία άρχισε να αναπτύσσεται, οι εξαγωγές έγιναν ανταγωνιστικές, οι εισαγωγές των ακριβών προϊόντων μειώθηκαν και το εξωτερικό χρέος άρχισε να περιορίζεται. Απέρριψε τα μέτρα που είχε πάρει η προηγούμενη κυβέρνηση «Corralito» και «Corralon» και η ιδιωτική κατανάλωση άρχισε να λειτουργεί, το χρήμα να κυκλοφορεί και στο τέλος του 2003 η ανάπτυξη έπιασε το +8,9% (Στην Ελλάδα αυτό δεν το έχουμε δει ακόμη).

Μετά από πολύμηνες διαπραγματεύσεις, οι δανειστές και το Δ.Ν.Τ. ΔΙΕΓΡΑΦΑΝ το 75% της οφειλής δεχόμενοι την αποπληρωμή των υπολοίπων με προνομιακούς όρους. Δεν αποδέχθηκε ποτέ να πληρώσει τόκους **αλλά το κυριότερο δεν αναγνώρισε τη δικαιοδοσία δικαστηρίων του εξωτερικού**, δείχνοντας στους δανειστές της ότι αν θέλουν να διεκδικήσουν κάτι, πρέπει να υποβάλουν αγωγές στα εθνικά της δικαστήρια με τους δικούς της νόμους και διαδικασίες (Η Ελλάδα δυστυχώς υπέγραψε να δικαστούν με το Αγγλικό δίκαιο και έδωσε το δικαίωμα να κατάσχουν ό,τι θέλουν οι δανειστές μας).

Η Αργεντινή σήμερα φθάνει στους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης – από 7% έως 9% - και επανέρχεται στα προ της κρίσης επίπεδα.

Ο Θεός να φωτίσει και τους Έλληνες κυβερνώντες να ενεργήσουν ανάλογα για το καλό της πατρίδας μας.

ΙΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΠΟΥ ΔΑΝΕΙΖΟΥΝ ΜΕ ΤΟΚΟ ΚΑΘΑΙΡΟΥΝΤΑΙ

Μας δόθηκε η ευκαιρία και σε άλλα δημοσιεύματα να τονίσουμε ότι ο δανεισμός και μάλιστα με τόκο είναι **απαγορευτικός**. Η χριστιανική κοινωνική διδασκαλία δεν θεωρεί το Κεφάλαιο συντελεστή της παραγωγής για να δικαιούται αμοιβή. Μοναδικός συντελεστής της παραγωγής των αγαθών είναι η εργασία και αυτή μόνο χρειάζεται εισόδημα για να ζήσει τον εργαζόμενο που έχει να ικανοποιήσει ανάγκες βιοτικές αλλά κυρίως πνευματικές και αιώνιες. Βέβαια, ούτε το "έδαφος" είναι συντελεστής της παραγωγής σύμφωνα με τη χριστιανική κοινωνική διδασκαλία γι' αυτό και δεν δικαιούται αμοιβή. Το κεφάλαιο και το έδαφος είναι μέσα, όχι συντελεστές και δεν μπορούν να θεωρούνται ισότιμοι "εταίροι" με τον αποκλειστικό συντελεστή που είναι η **εργασία**. Γι' αυτό το κεφάλαιο δεν δικαιούται αμοιβή (τόκο). Οι ιεροί κανόνες είναι απόλυτοι και οι κυρώσεις τους είναι βαρείς στους κληρικούς που δανείζουν χωρίς να αθωώνουν τους πιστούς (λαϊκούς), όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Για όσους δεν το γνωρίζουν, οι ιεροί κανόνες περιέχονται στο βιβλίο "πηδάλιο της Εκκλησίας" και είναι η εφαρμογή, η πράξη, το βίωμα των πιστών ή, η ορθοπραξία η οποία πηγάζει από το ορθό δόγμα, την Ορθοδοξία. Η συμπόρευση αυτών των αδελφών αρχών δίνουν τον ολοκληρωμένο χριστιανισμό. Η μη ενασχόληση των χριστιανών με τα κοινωνικοπολιτικά προβλήματα είναι ένοχη φυγή για να μη πούμε κάτι χειρότερο...

Ο 44ος κανόνας των αγίων Αποστόλων "Πηδάλιο" Εκδόσεις Παπαδημητρίου 1896, σελ. 49 αναφέρει: «Επίσκοπος, ή πρεσβύτερος, ή διάκονος, τόκους απαιτών τους δανειζομένους, ή πανσάσθω ή καθαιρείσθω».

Το να δανείζει κάποιος το αργύριό του με διάφορον (τόκο) είναι απαγορευμένο και από τον παλαιόν νόμον (Παλαιά Διαθήκη). Στο δευτερονόμιο (κεφ. 23) ο Θεός λέγει: «Δεν θα πάρεις τόκο από αργύριο, και τόκο από βρώματα (τρόφιμα), και τόκο από πουθενά. **Στο πουθενά πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριλαμβάνεαι και ο τόκος που ζητούν οι δεσποτάδες από τους πιστούς για τις διαφορές τους όταν αυτές φτάνουν στα δικαστήρια...** Και ο Δαβίδ όταν επαινεί τον δίκαιον, μαζί με τις άλλες του αρετές προσθέτει και τούτη· το αργύριό του δεν το έδωκε με τόκο. Αφού ο τόκος απαγορευότανε στους Ιουδαίους πόσο μάλλον σε εμάς τους χριστιανούς. Αφού απαγορεύεται σε όλους τους χριστιανούς πολύ περισσότερο στους ιερωμένους και κληρικούς, οι οποίοι πρέπει να είναι τύπος και παράδειγμα για κάθε καλό και μάλιστα από τους ασκητές, και ερημίτες, τους εσταυρωμένους τω κόσμω; **Ασκητής και τοκιστής είναι απαράδεκτο για όλους τους ανθρώπους**. Γι' αυτό λοιπόν και ο κανόνας αυτός των Αποστόλων ορίζει· ότι όποιος Επίσκοπος, ή Πρεσβύτερος, ή Διάκονος, δανείζει τα άσπρα (χρήματα) του και ζητεί από τους χρεωφειλέτες διάφορο (τόκο), ή να σταματήσει αυτήν την αισχροκέρδεια, να είναι δηλ. τοκιστής, ή να καθαιρείται. Το ίδιο και για τους μοναχούς πρέπει να ισχύουν τα ίδια επιτίμια, δηλ. αφορισμό, και ακοινωνησία με βεβαία υπόσχεση ότι στο εξής δεν θα κάνουν αυτήν την αξιοκατάκριτη παρανομία.

Ο 4ος κανόνας της Συνόδου της Λαοδικίας, σελ. 421 ορίζει: «Δεν πρέπει οι ιερωμένοι να δανείζουν και να λαμβάνουν διάφορα (τόκους)» και παραπέμπει στον 44ο των Αποστόλων που ήδη θίξαμε.

Ο 5ος κανόνας της Συνόδου Καρθαγένης λέγει ότι ο κληρικός που δανείζει χρήματα λαμβάνει πίσω μόνο αυτά και όχι διάφορο (τόκο). Η πλεονεξία είναι μητέρα όλων των κακών. Το ίδιο ισχύει και για τους λαϊκούς. Το περίσσευμα του ενός να συμπληρώνει το υστέρημα του άλλου για να έχουμε ισότητα λέει ο Απόστολος Παύλος.

Το ίδιο αποφαίνεται και ο 20ος κανόνας της Συνόδου της Καρθαγένης. Εμποδίζει να λαμβάνουν διάφορα (τόκους) οι Κληρικοί, αλλά όσα άσπρα (χρήματα) δανείσουν, τόσα και να λαμβάνουν. Και όχι μόνο όταν δανείζουν χρήματα δεν πρέπει να λαμβάνουν τόκους αλλά και ό,τι άλλο είδος δώσουν, όπως σιτάρι, όσπρια, είτε κάτι άλλο, τόσο και να παίρνουν πίσω, και όχι περισσότερο.

Ο δε 31ος κανόνας του Αγίου Νικηφόρου του ομολογητού αναφέρει: «Δεν πρέπει κανένας ιερέας να μεταλαμβάνει εκείνους που παίρνουν διάφορα (τόκους ή άλλα ανταλλάγματα) ούτε να συντρώγουν με αυτούς, εάν επιμένουν σε αυτή την παρανομία».

Χωρίς αμφιβολία θα μπορούσε κανείς να βρει και άλλους κανόνες σχετικούς με το θέμα που θίγουμε και να παρουσιάσει ολόκληρη μελέτη. Υπάρχουν άλλοι αρμοδιότεροι από εμάς να ασχοληθούν με το επίκαιρο αυτό θέμα λόγω της οικονομικής κρίσης που περνάει η χώρα μας με τους δανεισμούς και τους τόκους που λαμβάνουν οι "εταίροι" μας της άλλοτε Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (Ε.Ο.Κ.) και νυν Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) της οποίας **δόγμα** της είναι ο άκρατος οικονομικός φιλελευθερισμός που εξωπετάει την ηθική από τις σχέσεις των ανθρώπων και δουλεύει ασταμάτητα στην εγκαθίδρυση του κράτους του Αντιχρίστου!

Χαράλ. Γρ. Κοντός
τ. καθηγητής ΤΕΙ – Δικηγόρος

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΦΑΛΙΡΙΣΑΜΕ

Στις 13 Σεπτεμβρίου 2011 η Ουγγρική Βουλή ψήφισε, την άρση της βουλευτικής ασυλίας του πρώην Πρωθυπουργού της χώρας (2004-2009) Φέρεντς Τζιουρτσιάνι και ανέθεσε στην Επιτροπή Συντάγματος της Βουλής την εξέταση των νομικών δυνατοτήτων για την παραπομπή σε δίκη άλλων δύο πρώην Πρωθυπουργών τον Πέτερ Μεντγκιέσι (2002-2004) και τον Γκόρντον Μπαϊνάι (2009-2010) με την κατηγορία κατάχρησης εξουσίας και πρόκληση ζημίας στο κράτος.

Στην Ισλανδία κάθισε κατηγορούμενος ο πρώην Πρωθυπουργός Γκέιρ Χάαρντε, που υπηρέτησε από τον Ιούνιο του 2006 έως τον Φεβρουάριο του 2009, ως υπεύθυνος για την οικονομική κατάρρευση της Ισλανδίας το 2008 και την πτώχευση των τριών μεγαλύτερων τραπεζών της χώρας, χάνοντας ο κόσμος τις αποταμιεύσεις του.

Σε ποινή επταετούς κάθειρξης καταδικάστηκε η πρώην Πρωθυπουργός της Ουκρανίας Γιούλια Τιμοσένκο, η οποία κρίθηκε ένοχη για κατάχρηση εξουσίας ως προς την υπογραφή συμφωνίας αγοράς φυσικού αερίου από την Ρωσία. Της επιβλήθηκε να καταβάλει 186 εκατ. Δολάρια για την ζημία που υπέστη η Ουγγαρία από την συμφωνία αυτή.

Κι ενώ σ' όλα τα κράτη ο νόμος εφαρμόζεται και στα υψηλά ιστάμενα πρόσωπα, στην Ελλάδα ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ; Μήπως γι' αυτό φαλιρίσαμε;

ΆΦΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ...

«Για να σωθεί η Ελλάδα στους καιρούς τους ύστατους θέλει ένα Καιάδα γκρεμοτσακίτστε τους»Ν.Γκάτσος

«Έτσι για μας τους Έλληνες. Περάσανε από την πλάτη μας άγριες ανεμοζάλες κάθε λογής, αγριάνθρωποι σκληροί, φονιάδες με σπαθιά με κοντάρια και με άρματα κάθε λογής, Πέρσες, Αλαμάνοι, Φράγκοι, Αραπάδες, Τούρκοι κι άλλοι. Μας σφάζανε, μας κομματιάζανε, μας κρεμάζανε, μας σουβλίζανε, μα δεν πεθάναμε, γιατί μας ατσάλωνε ο αγώνας, δίναμε φωτιά στη φωτιά...». (Φ.Κόντογλου. «Μυστικά Άνθη», σελ 12, εκδ. «Αστήρ»)

Πρέπει, εμείς οι Ρωμηοί, να ξαναβρούμε τον εαυτό μας, τα καίρια και τα ουσιώδη του βίου. Είμαστε «καταδικασμένοι» ως έθνος ιστορικό να στραφούμε πίσω «όλα τα έθνη για να προοδεύσουν πρέπει να βαδίσουν εμπρός, πλήν του ελληνικού που πρέπει να στραφεί πίσω» γράφει ο σοφός αθηναιογράφος Δημ. Καμπούρογλου. Να ανακαλύψουμε και πάλι «το άριστον εκείνο, Ελληνικός/ ιδιότητα δεν έχ' η ανθρωπότης τιμιοτέραν» (Κοβάφης).

«Να σωθεί το κράτος» ψελλίζουν τα ψοφίμια της πολιτικής και εννοούν την διαιώνιση της ελεεινής βιοτής τους, την εξαπάτηση ενός ολόκληρου λαού, τον εκφυλισμό του. Ας μην απορούμε για το κατάντημά μας. Είναι ιστορικό αξίωμα. Πριν φτάσεις στην υλική κατάρρευση προηγείται μια πνευματική ήττα. Ο στρατηγός Μακρογιάννης συνοψίζει σε μία φράση την ήττα. «Χωρίς αρετή και πόνο εις την πατρίδα και πίστη είς την θρησκεία τους έθνη δεν υπάρχουν». Τρία πράγματα εχάλασαν την Ρωμανία κατά τον πατριδοφύλακα αγωνιστή: η απιστία, η αφιλοπατρία (ο πόνος για την πατρίδα) και η έλλειψη αρετής (και εξυπονοεί προφανώς την ανηθικότητα). Αυτό είναι και το μυστικό υφάδι, ο μίτος που θα μας επανενώσει με τους κεκοιμημένους μας, τα ευκλεή λείψανα του Γένους που εβαρέθηκαν στο μνήμα εκαρτερώντας. Και οφείλουμε, όσοι γράφουμε, ψευτογράφουμε πέντε αράδες να ανασύρουμε από τις πνευματικές μας σιταποθήκες κείμενα πίστης, φιλοπατρίας και αρετής για να αναθαρρήσουμε, εμείς οι Έλληνες, σε τούτους τους καιρούς του ύστατους. «Ο φόβος κερδίζει ολοένα έδαφος μέσα τους σαν γάγγραινα» μονολογεί με θλίψη ο Σεφέρης για τα χρόνια τα κατοχικά. Και δεν μιλώ για χαζοαισιοδοξίες και παρηγοριές της μιας πεντάρας. Οι Φράγκοι τοκογλύφοι και τα εντόπια άταφα πτώματα, δεν θα μας σώσουν, έστω και οικονομικά («παλιόφραγκοι που πέφτετε/ σαν όρνια στα ψοφίμια/ εσείς πάντοτε κυνηγοί/ και πάντα εμείς αγρίμια»). Τα δυτικά «όρνια» θα μας «σώσουν» αν υποκύψουμε στους εκβιασμούς της Τουρκίας και παραδώσουμε το Αιγαίο και όταν προδώσουμε την ιστορία της Μακεδονίας. Τότε θα βρεθούν τα δισεκαταμμύρια εν μια νυκτί).

Θέλω να πω κάτι, δίκην εξομολογήσεως, για να καταλάβουμε πόσο σημαντικό είναι να αγωνίζεσαι, εν μέσω ανείπωτης λύπης, εν μέσω φόβου και τρόμου, να αρθρώσεις μια λέξη, στηριγμού, έναν καλό λόγο, ένα «δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν» του αγίου Χρυσοστόμου. Χάρις και στις τηλεοπτικές εκκενώσεις, σε κάθε γωνιά της πατρίδας, από άκρου εις άκρον, όλοι μας τονθορύζουμε (σημαίνει ψιθυρίζω μετά γογγυσμού) περί των μέτρων,

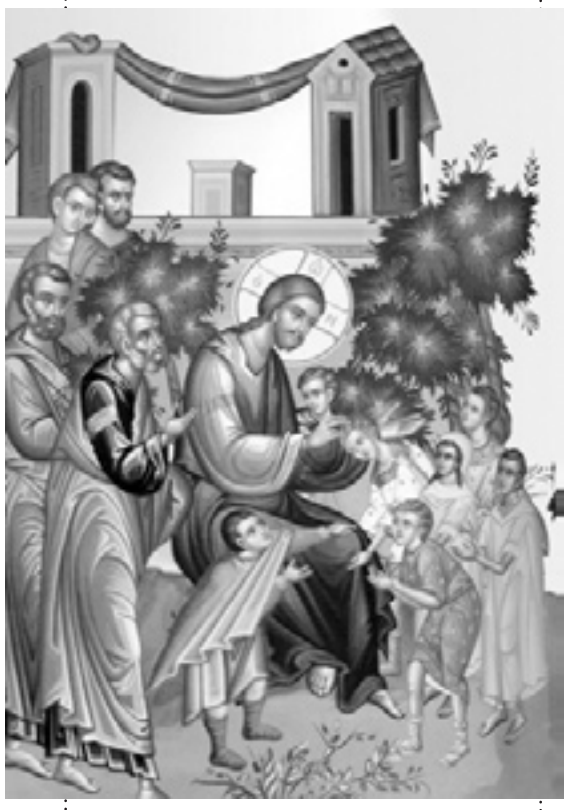

των συνεπειών, για το μέλλον, τα αποφώλια τέρατα της ανεργίας, την αναξιοπρέπεια και την οδύνη της φτώχειας. Το μαράζι μπήκε στα σπίτια, κατατρώει τα σωθικά των οικογενειών. Τα παιδιά είναι μπροστά, βιώνουν (βλέπουν, ακούν, αισθάνονται) τραγωδίες. Μία «παραπλευρη απώλεια», όπως θα υποστήριζαν τα σαπρόφυτα της Νέας Τάξης, είναι τα παιδιά. Τα παιδιά σιγά-σιγά δεν παίζουν, τα παιδιά, τα Ελληνάκια, θα χάσουν, θα μας στερήσουν ένα από τα ελάχιστα πράγματα που μας υπενθυμίζουν την ομορφιά του κόσμου, την μεγαλοπρεπή απλότητα του παραδείσου: το γέλιο τους. Πρώτες μέρες στο σχολείο, χωρίς βιβλία (μια παραίτηση για λόγους ευθιξίας. Ευθιξία; τι είναι αυτό; τρώγεται, αναρωτιούνται οι εθνομητριές του υπουργείου διά βίου αμάθειας και βλακείας), χωρίς επιχορηγήσεις, δάσκαλοι τετρομαγμένοι, διότι το φάσγανο της «εφεδρείας» διαπερνά και τον στενό τομέα και ....στη μέση τα παιδιά. (Θα γράψει ο Ντοστογιέφσκι. «Οι τρεις θησαυροί που μας μένουν από τον χαμένο παράδεισο:

-τα γέλια των παιδιών
-τα χρώματα των λουλουδιών
-το κελαήδημα των πουλιών).

Κανόνας αναντίρρητος της τέχνης του δασκάλου είναι ότι αυτός διδάσκει με τη ζωή του. Αυτό που είμαστε, αυτό εισπράττουν και αφομοιώνουν οι μαθητές. «Αρχέτυπον βίου, νόμος έμψυχος, κανών και όρος ευζωίας. Τον γάρ διδάσκοντα τοιούτον είναι χρη», ο δάσκαλος είναι πρότυπο και διαπαιδαγωγεί με το παράδειγμά του γράφει ο ιερός Χρυσόστομος («Εις Α' Τιμ. Όμιλ ΙΓ, 1 , ΕΠΕ 23, 330). Ας αναλογιστούμε τις τρομερές αναθυμιάσεις, την καταθλιπτική ατμόσφαιρα, που εισπνέουν τα παιδιά, από δω και πέρα, εφεξής σε σπίτι και σχολείο. Ήδη κάτι συμβαίνει μες στις τάξεις μας. (Μιλάω για παιδιά της Ε΄Δημοτικού). Πλανάται ο φόβος. Τα καημένα τα σακατεύουμε με την μαυρίλα και τις περιρρέουσες φοβέρες που νυχθημερόν εξαπολύει η υβριδιοκαθεστωτική μαγαρισιά και ανικανότητα. Οφείλουμε όμως, όσοι ζωντανοί, να βάλλουμε υποστυλώματα, να απλώσουμε, να τείνουμε «χείρα βοηθείας και συμπαθείας» στα θύματα, στα πραγματικά αθώα θύματα της κρίσης. Είναι ώρα να φανούμε Κυρηναίοι, να βαστάξουμε, εν ιλαρότητι καρδίας, τα βάρη των εμπερίστατων οικογενιών.

Και, γιατί όχι, όσοι πιστοί, ας επαναλάβουμε τους στίχους από εκείνο το ωραιότατο ποίημα του βασιλέως Θεοδώρου Δούκα του Λασκάρεως, που προφανώς ευρισκόμενος εν μέσω θλίψεων και συμφορών του βίου προσφεύγει, ο τάλας, πού αλλού, στην Θεοτόκο, την χαρά των θλιβομένων. Τώρα που μας εκύκλωσαν αι ζάλαι του βίου, ωσπερ μέλισσαι κηρίον, ας σηκώσουμε τα αγύριστα κεφάλια μας, το βλέμμα μας στον ουρανό. Εκεί θα βρούμε σκέπη, προστασία και γαλήνη. Εμείς οι Ορθόδοξοι Έλληνες, οι Ρωμηοί, όταν κινδυνευόμενε δεν παρακαλάμε τα όρνια της Δύσης και της Ανατολής - «το πιο φρικτό ναυάγιο θα ήταν να σωθούμε» θα έλεγε σ'αυτήν την περίπτωση ο ποιητής - αλλά ψάλλουμε παρακλητικούς κανόνες, φωνάζουμε την Παναγία με τον τρόπο του Κολοκοτρώνη. «Ο Αναγνωσταράς, Μπεηζαντές, Μπούρας πάνε στο Λεοντάρι έμεινα μόνος μου με το άλογο μου εις το Χρυσοβίτσι γυρίζει ο Φλέσσας και λέγει ενός παιδιού: «Μείνε μαζί του μην τον φάνε τίποτες λύκοι». Έκατσα έως που εσκαπέτισαν με τα μπαϊράκια τους, απέ εκατέβηκα κάτου• ήτον μία εκκλησία εις τον δρόμον (η Παναγία στο Χρυσοβίτσι) και το καθισιό μου ήτον όπου έκλαιγα την Ελλάς: «Παναγία μου, βοήθησε και τούτην την φορά τους Έλληνες διά να εμψυχωθούν». Και επήρα έναν δρόμο κατά την Πιάνα. Εις τον δρόμον απάντησα τον ξαδελφόν μου Αντώνιον, του Αναστάση Κολοκοτρώνη, με εφτά άνηψίδια μου, εγινήκαμεν εννιά, και το άλογο μου δέκα εγώ ήμουν και χωρίς τουφέκι». («Διήγησις συμβάντων της ελληνικής φυλής»). «Του λοιπού μη φοβού» θα μας έλεγε ο Γέροντας Παΐσιος

Δημήτρης Νατσιός
δάσκαλος - Κιλκίς

«Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΑΧΩΜΑ... ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΦΟΡΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ»

Από τον Γεώργιο Ν. Ξενόφο*

πως πιστέψαμε ότι μπορούσαμε να ζήσουμε χωρίς Θεό και φτιάξαμε μια κοινωνία κατ' εικόνα και ομοίωσή μας και αυτό το πετύχαμε με την εξορία του Θεού και την αποϊεροποίηση του κόσμου. Έτσι η ανθρωπότητα σήμερα ζει με την απατηλή αισιοδοξία, την αίσθηση της αυτάρκειας και την αυτάρεσκη πεποίθηση, ότι οι άνθρωποι και τα τεχνολογικά τους επιτεύγματα μπορούν να φτιάξουν ένα κόσμο καλύτερο από εκείνο που έπλασε ο Θεός. Αυτή κατά την ταπεινή μου άποψη είναι η εικόνα της σημερινής κοινωνίας. Ύστερα από τα παραπάνω, που περιγράψαμε με πολύ συντομία, ανακύπτει αβίαστα το ερώτημα: Η Εκκλησία μπορεί να συνεισφέρει κάτι θετικό για να εμποδίσει αυτόν τον κατήφορο της κοινωνίας; Έχει τα μέσα να βοηθήσει το λαό να ξαναβρεί το δρόμο και να αποκτήσει τη βιωματική σχέση του με την ορθόδοξη παράδοση και να συναντήσει το Θεό της σωτηρίας του; Θα έλεγα, χωρίς δισταγμό, ότι η Εκκλησία σήμερα είναι το μοναδικό ανάχωμα για να σταματήσει η κοινωνία αυτή την κατηφόρα προς τη φθορά και την καταστροφή. Η εκκλησία με τα αγιαστικά της μέσα, το κήρυγμά της, τις ομιλίες της, την πνευματική της κίνηση, το φιλανθρωπικό, ποιμαντικό και κοινωνικό της έργο και με τον κλήρο της έχει τη δύναμη να συμβάλει αποτελεσματικά, ώστε να επανατοποθετηθεί ο άνθρωπος και να βρει η κοινωνία την ομαλή πορεία της. Η παρουσία της Εκκλησίας ισχυρεί έμπρακτα μέσα στη ζωή της κοινωνίας με σκοπό να τη μεταλλάξει, να την ανανεώσει, να τη μεταμορφώσει, και αυτό το πετυχαίνει, γιατί είναι ο μοναδικός αγιαστικός θεσμός που έχει τη δύναμη να κάνει τον άνθρωπο καλύτερο. Είναι ευκαιρία στην Εκκλησία να κάνει μια ανοιχτή πρόσκληση στην κοινωνία για να επανέλθει στο σπίτι της, στην πατρική της εστία. Έχει χρέος η Εκκλησία να βοηθήσει τους ανθρώπους να βρουν το δρόμο τους και να ενθαρρύνει όσους διστάζουν να χτυπήσουν την πόρτα της. Είναι καθήκον της Εκκλησίας και των εκπροσώπων της να βγουν οι ίδιοι έξω και να συναντήσουν, να προϋπαντήσουν τους ανθρώπους που αμφιβάλλουν για την αποστολή της. Από την άλλη μεριά, όταν η Εκκλησία διαπιστώσει και αισθανθεί έκπτωση των αρχών και αξιών που υποθηκεύουν το μέλλον του λαού του Θεού, με το έργο της πρέπει να παράγει πνευματικά αντισώματα προστατευτικά του ανθρώπινου οργανισμού από κάθε φθοροποιό νόσο που εκφυλίζει το ανθρώπινο πρόσωπο και οδηγεί σε εκπτωτικά φαινόμενα του κοινωνικού μας βίου. Αλλά και ο πιστός πρέπει να βοηθήσει το έργο της Εκκλησίας, γιατί μόνο έτσι θα γίνει η κοινωνία γνήσια και αληθινή.

**** Ο Γεώργιος Ν. Ξενόφος, είναι Πρώην Στέλεχος "ΥΠ.ΕΘ.Α.", Λογοτέχνης, Λαογράφος, Συγγραφέας.***

ΥΑΛΤΙΚΑ

ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΠΟΛΛΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Ενώ ο Αρχιεπίσκοπος και ο Πρόεδρος της οικονομικής υπηρεσίας της Εκκλησίας Δεσπότης Ελασσώνας τρέχουν να κάνουν "μπίζνες" με μια μουσουλμανική χώρα από τις πιο φανατικές, δεδομένου ότι απαγορεύει ακόμη και την κυκλοφορία των χριστιανών, όπως γράφαμε και στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδος μας, αδιαφορούν τελείως για την τύχη εκατομμυρίων χριστιανών που ζουν στον αραβικό κόσμο. Στην Αίγυπτο οι χρισταινοί σφάζονται, οι ναοί καίγονται και το νέο σύνταγμα πρόκειται να καταργήσει τα στοιχειώδη θρησκευτικά δικαιώματα.

Στη Συρία – εάν πέσει ο Μπασάρ αλ Άσαντ – το Ισλάμ που έρχεται, δεν θα ανεχθεί άλλη θρησκεία στη χώρα..., γράφει η εφ. "New Yorker".

ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΕΝΟΥΣ

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης στα απομνημονεύματά του γράφει: «Δεν φοβήθηκα τον Δράμαλη και τους 30.000 στρατιώτες του. Φοβήθηκα όμως τους προσκυνημένους... Φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους».

Ο έχων ώτα ακούειν ακουέτω.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΑ ΙΓΝΑΤΙΟΥ

«... Θα λέγαμε τελικά ότι η "ενθρόνιση" που έγινε στον Άγιο Αχίλλιο στις 28 Ιουλίου του 1994, δεν θύμιζε ούτε τον ερχομό του Χριστού, ούτε τις ενθρονίσεις των αγίων Πατέρων, αλλά την βίαιη αρπαγή της εξουσίας από κάποιο απόλυτο μονάρχη ή αιρετικό επίσκοπο, όπως είχε γίνει στην Αλεξάνδρεια από το μοιχεπιβάτη Γρηγόριο τον Καππαδόκη, που άρπαξε κυριολεκτικά με την δύναμη του στρατού και των αιρετικών αρχόντων της εποχής του τον επισκοπικό θρόνο του Μ. Αθανασίου.

Αχιλλέας Β. Πιτσίλκας
Δ. Θεολογίας

Λαμπαδάριος

ΜΗΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΟΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΙΣ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΟΥΝ ΔΡΑΣΗ;

Η Ελλάδα δεν έχει έναν Ραφαέλε Γκουαρινιέλο (Γενικό Ιταλικό Εισαγγελέα), έναν Ελιότ Σπίτσερ (Εισαγγελέα Νέας Υόρκης) που να μην τον φοβίζει τίποτα. Και εξηγούμε. Δεν φτάνει μόνο να μαζέψεις τα 100-200 εκατομμύρια από τις μίζες της Ζίμενς, υποβρυχίων, και ομολόγων και της κάθε μίζας. Πρέπει να δοθεί και παραδειγματισμός...

Άλλο ότι αυτά η Ελλάδα δεν τολμά να τα κάνει. Διότι, αν τολμούσε, ούτε θα είχε χρεοκοπήσει, ούτε θα είχε βάλει νταβατζή στο κεφάλι της το Δ.Ν.Τ., τρόϊκες, μπάστακες, ούτε θα την κατασπάραζαν οι γνωστοί – άγνωστοι κερδοσκόποι που περιμένουν σαν κοράκια πάνω από το πτώμα της.

Γεγονότα που συμβαίνουν αλλού

Α. Το 2007 ένας πρώην υπάλληλος της μεγαλύτερης Τράπεζας του πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν (είναι ένα μικρό ορεινό κράτος ανάμεσα στην Ελβετία και την Αυστρία) έκανε υποκλοπή δεδομένων και έγραψε τα στοιχεία σε ένα cd. Μέσα σ' αυτό συμπεριλμβάνονταν και μια ομάδα πλούσιων Γερμανών, που είχαν πάει πάμπολλα χρήματά τους στο Λιχτενστάιν για να αποφύγουν την φορολόγηση από το γερμανικό κράτος. Αυτό το cd, το αγόρασε ως... κλεπταποδόχος η Μέρκελ!

Ερευνώντας το προσεκτικά διαπίστωσε ότι μεταξύ των φοροφυγάδων συμπεριλαμβάνονταν και ο Πρόεδρος των γερμανικών ΕΛΤΑ.

Τότε με κάθε μυστικότητα καταστρώνουν το σχέδιό τους. Κι ένα ωραίο πρωί, στις 5 τα χαράματα ειδοποιούνται τα ΜΜΕ να βρίσκονται σε μία ορισμένη διεύθυνση και ώρα για κάτι συνταρακτικό. Φθάνοντας βρέθηκαν μπροστά σε βίλα και σε μια παρκαρισμένη μερσεντές απ' έξω. Στις 7 το πρωί ένας άνδρας βγαίνει από το σπίτι ξεπροβοδούμενος από τη γυναίκα του. Ήταν ο πρόεδρος των ΕΛΤΑ. Αμέσως ανάβουν τα πρώτα φλας από τους φωτορεπόρτερ. Παθαίνει σοκ αυτός και η γυναίκα του που ήταν ακόμη με τη νυχτικιά. Τον αρπάζουνε, του βάζουν χειροπέδες και τον γυρνάνε φάτσα στα κανάλια.

Άρχισε να επικαλείται προσωπικά δεδομένα... Με εντολή εισαγγελέα, είπαν, «βγάλτε τον στο κλαρί... δείξτε την φάτσα του, κάντε τον να τον φτύνει όλος ο κόσμος».

Ούτε κουκούλα του φορέσανε του κυρίου ΕΛΤΑρχη, ούτε τίποτα. Μόνο τις χειροπέδες και αυτές να τις βλέπει ο κόσμος καθώς και το κερωμένο πρόσωπό του να κεντράρει σε όλες τις κάμερες. Την ίδια στιγμή ορμάνε στο σπίτι, εκεί στην Κολωνία, 10 υπάλληλοι οικονομικών υπηρεσιών κι αρχίζουν να βγάζουν έξω με κούτες ντοσιέ, ηλεκτρονικούς υπολογιστές... τα πάντα. Όλα σε λάιβ μετάδοση από τις 7 το πρωί σε κάθε γερμανικό κανάλι. Εξευτέλισαν κυριολεκτικά αυτόν που βούτηξε κρατικό χρήμα. Επίδειξη δύναμης έγινε, για παραδειγματισμό. Για να καταστήσει σαφές ότι σαν κράτος δεν κουκουλώνει κανέναν.

Οι γερμανοί φοροφυγάδες της Ελβετίας έχουν πάθει την "πλάκα" τους. Νιώθουν ότι θα τους πνίξει σαν κουνέλια η Μέρκελ και κυρίως, ο Εισαγγελέας. Έτσι κάνουν τα σοβαρά κράτη. Δεν αφήνουν στο απυρόβλητο τον κάθε μιζαδόρο. Τον κοπανάνε κάτω σαν χταπόδι για παραδειγματισμό. Τον ξεκληρίζουνε. Του τα κατάσχουν όλα. Πώς μετά θα τολμήσει να κλέψει το κράτος, οποιοσδήποτε, είτε φτωχο...Γερμανός, είτε οικονομημένος;

Β. Σπίτσερ χρειάζεται η Ελλάδα. Κι όποιος δεν έχει μελετήσει Σπίτσερ, δεν μπορεί να καταλάβει τι εστί εισαγγελέας. Ο φόβος και ο τρόμος της Γουόλ Στρήτ είχε γίνει. Τον τρέμανε όλα τα γκόλντεν μπόις. Ξέρετε τι τους έκανε; Πήγαινε 2.30 - μαύρα χαράματα- , με κάμερες και τους έβγαζε από τα κρεβάτια. Τους φορούσε χειροπέδες, κι έτσι όπως ήταν με τις πιζάμες κατευθείαν στο κρατητήριο, οι δε γυναίκες από πίσω με τις ρόμπες και τα κουτσούβελα να κλαίνε.

Την άλλη μέρα όλες οι εφημερίδες ήταν γεμάτες με φωτογραφίες και ρεπορτάζ. Είχε γίνει ο φόβος και ο τρόμος ο Έλιοτ Σπίτσερ, είχε κυνηγήσει τις μεγαλύτερες τράπεζες της Νέας Υόρκης και υποχρέωσε το 2001 δέκα κορυφαίες απ΄ αυτές να πληρώσουν 1,4 δις πρόστιμο. Την Μέριλ Λιντς την ξετίναξε. Το 2004 έκανε αγωγή στην φαρμακοβιομηχανία Glaxo Smith Kline για απόκρυψη παρενεργειών σε αντικαταθλιπτικό. Το ίδιο και τις δισκογραφικές εταιρείες, σε ασφαλιστικές και αμοιβαία κεφάλαια... Χαρακτηριστικά λέγανε: το να αντιδικείς με τον Σπίτσερ είναι σαν να παλεύεις με γκρίζα αρκούδα.

Γ. Στην Ιταλία οι εισαγγελείς λένε: Πρώτη εξουσία είμαστε εμείς, δεν κωλώνουμε σε κανέναν, είτε είναι μαφία, είτε πολυκαλανάρχης, είτε Πρόεδρος ή Πρωθυπουργός, είτε κορυφαίο πολιτικό πρόσωπο. Δεν υποχωρούμε με τίποτα.

Αν λοιπόν θέλουμε και στην Ελλάδα να κοπεί η διαφθορά, η μίζα, η νοοτροπία του "πονηρού" και να μαζευτούν τα χέρια, η Κυβέρνηση να βγάλει στη φόρα τους 14.500 Έλληνες και 120 βουλευτές και υπουργούς που έχουν καταθέσεις στο Εξωτερικό κυρίως στην Ελβετία, αλλά και σε άλλους φορολογικούς παραδείσους.

Γιατί άραγε οι αρμόδιοι της Κυβέρνησης αρνήθηκαν την παραλαβή του cd από τον Γαλλο-Ελβετό πρώην υπάλληλο της Τράπεζας του Πριγκιπάτου; Αυτό το επιβεβαίωσε και ο πρώην γενικός γραμματέας του Υπουργείου Οικονομικών επί ημερών Παπακωνσταντίνου, Δημ. Γεωργακόπουλος ο οποίος δήλωσε στο «Mega»: «**Ναι, μας είχε γίνει μία πρόταση, όπως αυτή που έγινε στη Γερμανία. Και όλες οι καταθέσεις σου δίνονται σε ένα cd. Έτσι έχεις όνομα, επώνυμο, διεύθυνση και τη κατάθεση του καθενός, αλλά...».**

Μήπως ήρθε η ώρα και Έλληνες εισαγγελείς να αναλάβουν δράση;

Στο επόμενο πλήρες ρεπορτάζ με έγγραφα.